

Aigües de Caldes de Bohí

Useu el sabó «NIEVES DEL PIRINEU», elaborat amb les famoses sals i aigües de Caldes de Bohí

Despesa 1 dipòsit Passatge de Gràcia, 84.-Tel. 75285.-Barcelona

La Veu de Catalunya

EDICIO DEL VESPRE

FARMACIA MONTERRAT

Sanja i Portuària

Especialitzada en la preparació de tota mena de fórmules

ASSORTIT COMPLET D'ESPECÍFICS naturals i estrangers, injectables i comprimits, etc., etc.

Any XLII. - N.º 11.354

Redacció i impremta: Ferlandina, 1, 9 i 11
Telèfon 18181 18110

Barcelona: Dimarts, 1.º de novembre de 1932

Administració: carrer de Pelayo, número 1, segon pis.
Telèfon 18172 18173

10 cèntims

EL FRACAS DE L'ESQUERRA

TESTIMONIS DE QUALITAT

Els diaris insereixen tres documents, on coincideix una mateixa afirmació: el fracàs de l'Esquerra i el seu propòsit de prolongar la seva hegemonia en la política catalana amb procediments antide-mocràtics. Aquests tres documents reveladors són: el discurs de Marcellí Domingo a Tarragona, l'article de Ramon Noguera i Comet a Barcelona, i la nota de la Secció de la Unió Socialista de Catalunya a Lleyda.

Marcellí Domingo ha enjudiciat severament l'actuació de l'Esquerra al Parlament d'Espanya, a la Generalitat de Catalunya, a l'Ajuntament de Barcelona. De la gestió de l'Esquerra a l'Ajuntament de Barcelona, diu que una organització política que en uns moments de responsabilitat com aquests no mira la categoria moral i l'elevació intel·lectual, el sentit de la vida dels homes que porta als càrrecs públics, és responsable de la immoralitat que dins dels càrrecs públics han realitzat els seus homes. De la gestió de l'Esquerra a la Generalitat de Catalunya, retreu que en un any i mig que ha pogut reunir-se lliurement l'Assemblea, el Parlament provisional de la nostra terra, no ha fet res, ni tan sols ha preparat les pènyes de govern que calia. A més a més, l'Esquerra ha intervingut en el problema dels rabassaires en una forma pertorbadora. Si la tàctica seguida pels rabassaires, a instigació de l'Esquerra, es convertís en norma universal, Catalunya no seria una República, Catalunya seria una anarquia. Quant a la gestió de l'Esquerra al Parlament d'Espanya, Marcellí Domingo recorda que l'Estatut ha perillat sovint per les actituds i les paraules imprudents realitzades des de Catalunya. Calgué imposar als homes que representaven l'Esquerra al Parlament que no pronunciessin cap discurs i que no intervinguessin en cap debat a l'objecte de possibilitar l'aprovació de l'Estatut. Repeteix que si un organisme polític residenciava per incompetents i per immorals uns homes que havia portat els càrrecs públics, l'incompetent i l'immoral era l'organisme polític que els havia elegit.

El governador civil de Tarragona, senyor Ramon Noguera i Comet, es plany també de l'actitud feixista de l'Esquerra en prescindir de la lliure manifestació i desenvolupament de la democràcia, no respectar la seva voluntat i fer d'un partit, amb mires exclusivistes i personalitats, un clan tancat. Afegeix que en contra d'aquest feixisme, que tantes manifestacions va prenent i que acabarà per fer odiosa la política catalana, han de reaccionar tots els homes d'esperit lliberal d'aquest país.

La Secció de Lleyda de la Unió Socialista de Catalunya protesta igualment contra l'ambició de poder dels partits esquerrans que no dubten a captar-se les desferres — diu — de la nefanda Unió Patriòtica i fins i tot incondicionals de Martínez Anido. Protesta també contra l'actitud de «L'Opinió», impròpia d'un diari que diu estar al servei de la democràcia, i contra el procediment antidemocràtic del partit de l'Esquerra, contra els elements indesitjables en tots conceptes que es captava i contra la marxa política a Lleyda, inspirada i dirigida en un caciquisme baix, pitjor que el de la Dictadura. El triomf de l'Esquerra — conclou — deixaria Lleyda en la misèria moral més espantosa.

Diem que aquests testimonis són de qualitat, perquè confirmen el que ja tothom sap i diu, però ho confirmen amb una autoritat insuperable. Marcellí Domingo i Ramon Noguera i Comet contribueixen a la creació de l'Esquerra. El ministre d'Agricultura hi ocupà càrrecs directius. El governador civil de Tarragona hi ha convulsat fins ara. La Secció de Lleyda de la Unió Socialista de Catalunya pertany a un partit que encara avui forma part de la coalició electoral de l'Esquerra.

Al marge d'una actuació

El «Full Oficial» del diàleg, esdevingué, contra tot dret, òrgan oficial dels partits que avui detenen el govern de la nostra terra amb ineptitud palesa, que ha motivat el descontent dels ciutadans del nostre poble, furtius d'amples llibertats per a usuaris assenyats i no negar-les de magistralment, continua en el número de la present setmana el mateix ritme i així veiem que, mentre silenci molts dels actes polítics celebrats el diumenge pels altres partits polítics i publica una breu ressenya dels dos celebrats a Navès i Sant Fruitós de Bages pels elements de la Lliga Regionalista, i omet absolutament el discurs de Marcellí Domingo a Tarragona, destina la meitat de la primera plana a una conferència del senyor Vilalta contra la Lliga. Després d'aquesta breu consideració vull referir-me solament a la ressenya que també en la primera plana fa de la IV Diada Mutualista i III, tribut d'homatge a la vellesa, i preguntar: ¿Per què en aquest full, que recull amb tanta extensió tots els parlamentaris dels homes de l'Esquerra governant (això de governar és un dir), i que transcorre quasi taquígrafament el parlament del senyor Macià en la festa del matí de la diada mutual, no es resumeixen els parlaments de la tarda i es fan després del dinar de germanor? ¿Es que no vol assabentar els lectors de com foren rebuts els senyors Armengol del Llano i Serra i Moret, que representaven l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat, respectivament? ¿Es que no vol dir que el senyor Armengol del Llano, palèsment un desconcertament absolut del que signifiquen i són les Mutualitats de Catalunya, féu un parlament desgraciat que mereix l'energíca repulsa del senyor Noguera i Comet, en parlar aquest després al seu torn, i que aquesta repulsa fou ovacionada pels assistents que eren en nombre de més de cinc cents? ¿Es que no vol dir tampoc que el mateix senyor Armengol del Llano, que portava la

veu de l'Esquerra en aquell acte, fou ordat a l'ordre per interrupcions dels seus acollides amb foris aplaudiments, quan intentava desviar el seu parlament fent-ne política partidista, la qual cosa no fou consentida pels assistents? ¿Es que no vol fer esment de les energíques i repetides protestes que un concurrent feia, amb aprovació general, al parlament del senyor Serra i Moret, quan després de dir que, a més de representar la Generalitat, portava la representació personal del senyor Macià, perquè el venerable president ja en l'acte del matí els havia dirigit la seva paraula santa (textual) i després de la seva predicció, com un veritable pelegrí, s'havia retirat humilment a la seva cabanya (també textual), obligant l'energia de la protesta que el senyor Serra i Moret deixés de fer un parlament polític i donés un altre càrrec al seu parlament? ¿Per què no els diu aquestes coses? Tenen por d'assabentar el públic de la veritat.

L'intent dels oradors esmentats d'aprofitar l'assistència a aquell acte per a fer política personal o partidista i les protestes dels assistents demostraren una vegada més que els que avui ocupen a la Generalitat i a l'Ajuntament els llocs dels quals s'apoderaren en un moment de desviació passional, no han après encara que quan l'autoritat és invitada a un acte no ho és el partit ni l'individu que ostenta circumstancialment el càrrec, sinó la representació de la corporació i que, des d'aquestes, ha de governar-se per a tots els ciutadans amb respecte per a tots i no sols per als d'un determinat partit o sector. D'altra part demostra també que el poble, en els més variats esmentats, està ja cansat de les prediques i promesses dels falsos profetes i com la sap a què atènyer-se no està disposat a consentir-les fora de lloc. Hora és ja que tothom ho entengui així.

JOSEP MARIA PUIG I ROIG

LES NOSTRES COL·LABORACIONS

TOTS - SANTS

(CROQUIS BARCELONÍ)

Castanyes, panellets, Forns de Sant Jaume, «Tenorio»: petits conceptes que s'enllaçen, com una cadena, en el record dels barcelonins, i culminen en una data memorable: Tots-Sants. I, aleshores, es reprèn la cadena: Tots-Sants, cementiris, coronas, cristians, Rambla de les Flors, Rosaris.

Jo no recordo què feia observar que els catalans tenim, en la tradició de totes les nostres festes populars, alguna exquisit alimentosa o alguna llamenadura tradicional: els tortells, per Sant Antoni; la crema, per Sant Josep; les faves, de Sant Medí; els panellets, de Sant Blai; les coques de llar, el Dijous Gras; el bac, per Pasqua; les coques, per Sant Joan; les neules, els torrons i el gall, per Nadal. Tots-Sants té, en el nostre estatut, culinari, les castanyes i els panellets, però té, a més, una sèrie de costums establerts que fan que, de totes les festes tradicionals, sigui, aquesta, aquella en la qual la tradició dona més feina als barcelonins.

De l'enumeració, amb què he encapsat aquestes ratlles, quicòm s'ha desfogat, però res no s'ha perdut. Tot plegat formava el protocol del nostre civilitat — humana — nament parlant... Avui dia, uns com pletaven en una part del «corredor», d'altres amb l'altra, però al conjunt del programa, tal com l'executava el barceloní cent per cent de fa trenta anys, dubto que hi hagi ningú que el faci.

Tots-Sants tenia una preparació i una avantallada a la Rambla de les Flors. Uns dies abans, apareixien els primers crisants, amb les seves coloracions meravelloses i el penitenciar miraculós de les seves folles incomptables; i coincidint amb ells, les grans coronas de perpenys s'arrencaven tot al llarg d'aquella Rambla, com immonses i tràgiques boques, obertes en el suprem badall.

En algunes botigues, de la mateixa Rambla, apareixia — eterna competència — una luxuriosa floració de pensaments: uns grans pensaments artificials, de tipus monumental, la vista dels quals us treia del cap tots els altres pensaments i us feia pensar en la mort, encara que no vulguéssiu: en la mort dels parents, dels amics, dels coneguts... En la de qui els va inventar! Aquells pensaments eren decoració i anhel funeral, tot alhora, perquè indicaven que la botiga comptava, en la seva flor, no sols amb aquella flor simbòlica, sinó amb la passió — més simbòlica, encara — i amb el llor de la immortalitat... amb cintes de bronze, o de llana, per a lligar-les convenientment, i amb uns anegats agnolats per a vigilar-les, i amb uns fanals amb vidres de colors per a il·luminar-les, i fins i tot amb unes flors en posar flors naturals per a portar-les perquè, fet i fet, el perfum era l'únic que els mancava per a semblar naturals, segons opinió de molta gent.

Barcelona desfilava, durant uns quants dies, per la Rambla de les Flors i, en arribar el dia de Tots-Sants, hom llegia una «festa» d'aquells que en delen «familiars» i s'hi entaforava tota la família, amb els àngels i els fanals i les flors — si era de mena de portar-ne — i, al damunt del sostre s'hi carregaven les coronas, i marxava cap al cementiri.

Si no s'hi anava una mica de matí, l'arribar-hi representava tota una hora de patir, entre l'aglomeració de carruatges, que procuraven depassar-se i produïen grans ennuys circulars, que us condemnaven a inacabables parades. Un cop allí, un criat, dut a posta, o un mossos servial, agafava l'enorme decoració floral, i la família, nomenada com una tribu, desfilava darrera d'ell pels tristes viarans de la mort, convertits, aquell dia, en lluminosos camins de vida, fins arribar a la tomba familiar que hom decorava d'acord amb un protocol rigidament establert: tal corona forçosament havia de col·locar-se al mig, i, tal altra a la dreta, i aquella altra a l'esquerra, i, aquelles flors, lligades als peus de la creu, perquè eren el record de la vella padrina d'aquella pobra noia que morí malauradament en plena joventut.

Després, la família, anava a fer un tomb pel cementiri, i trapejava els pantalons i les tombes i els nínxols, i feia començaments, més o menys caritatius, sobre l'adorn de les tombes, i la pietat dels vius, i les virtuts (?) dels morts. Després, a corre-cuita, pujaven tots al cotxe, altra volta, perquè calia arribar al Forn de Sant Jaume, abans de la gran aglomeració del migdia.

I en aquella botigueta menuda de la Llibreteria, a les parets de la qual resplendia aquell gran emblema, del Sant i del Forn, de pedra picada; en una atmosfera saturada de dolors, hom vivia la segona part del programa, o la primera mitja part de la segona, car aquesta consistia a menjar-se els panellets, no solament en comprar-los, i, amb la deguda reflexió hom anava triant, entre les variades classes all' exposades, sobre les quals triomfaven, pel nombre i per la qualitat de la clientela, aquelles panellets «del dit», que han passat a la història i que, com la història mateixa, han passat pels dits de moltes generacions que sembla que hi hagin deixat al damunt no l'empremta d'un dit, sinó l'empremta de la seva vida.

DEMA:

Reconquesta de Barcelona

per
Lluís Bertran i Pijoan

Aquell dia es dinava de pressa: els teatres començaven molt d'hora i no convenia arribar-hi tard: anar a veure el «Tenorio» i no sentir els crits dels «malditos» havia estat un manament a la tradició que cap barceloní, sense greus motius, no s'hauria mai permès.

En un principi, l'anar a veure el «Tenorio» era una cosa senzilla i que requeria només les hores normals que hom ocupa en qualsevol teatre. Hom sentia els «malditos», i la minyona dels Pantoja; veia un rapte, un desafiament, un assassinat; feia un tomb pel cementiri — igual que al matí, però al cementiri de Sevilla — assistia a un sopar — que, per casualitat, no era d'homenatge a cap individu de l'Esquerra — i, a l'entornament d'un senyor que el mirava passar, ben viu i tot fent-ne comentaris i, sense majors preocupacions, esperava que li donessin una peça alegre — «La Castanyada», generalment — que li traguessin un xic el regust de la mort; i se'n anava a casa tan feliç i tan content.

Hi però, alguns empresaris, trobant que aquell conjunt era mig ratat per a una festa tan gran, i hi afegien una segona funció: «El Nuevo Tenorio», amb més desafiaments, i més de tot (com deia el català que s'havia quedat amb gana en una festa de sises), i començaven a conjuntar uns programes que ells mateixos denominaven «monstruos», i que indubtablement ho eren. I la gent s'anava empassant d'un a un, catorze actes — «El ACTES», 14 — com deien els cartells — i els concurrents arribaven, en acabar, a llurs cases respectives, rendits, preocupats, fets una llàstima, gairebé sense esma per a retenir els infants que, amb el que havien vist, es sentien «guerreros», i volien desafiar i volien matar tothom. I aquell cansament i aquelles enervades bèl·liques arribaven, també, a formar part del programa.

Mancava ja, romés, la darrera part: era el jorn de dir els tres rosaris — de fet: un rosari complet, però la gent en deia els tres rosaris — i, per a complir amb aquesta consuetud devota, abans o després de sopar, reunida, la família, a la capella, a la sala o, senzillament, al menjador, entorn de la taula familiar, començava l'entrellat d'averaries, interromput, només, per algun badall dels nens; no res: la fatiga que es revelava, i la son que s'anunciava.

I, entretant, en la fosca dels carrers, perdudes en les cantonades, unes petites ombres, més espesses que l'ombra mateixa, amb una petita flama i una mica de llum, les castanyeres — veritables vestals d'una tradició barcelonina —, veïen el foc sagrat de les seves petites llars, i encensaven l'aire perfumat d'una nit autumnal, amb el fum perfumat per les castanyes.

JOAQUIM M. DE NADAL

LA VISITA DE M. HERRIOT A MADRID

FRANÇA I ESPANYA

L'interès de Catalunya no pot romandre absent de la visita que ret el President del Consell de Ministres de França a la capital de la República espanyola. Catalunya saluda també el Cap del Govern del país veí i germà, i comparteix les manifestacions de cordialitat sincera de què és objecte a Madrid. Benvingut sigui M. Herriot a les terres hispàniques.

Hi ha hagut diaris i partits que han suscitat, a l'entorn d'aquest viatge, el vell tema de les aliances. Hi ha qui tem que aquesta visita pugui comprometre Espanya en les eventualitats d'un esdevenidor incert. Nosaltres no ho creiem. Car no hi ha pas cap mena de dubte que, en aquella hipòtesi, que ens sembla mancada de fonament, Catalunya no voldria mai aventurar-se en cap empresa bel·licosa. El seu interès vital, com l'interès vital de totes les terres ibèriques, li imposaria una neutralitat que seria també un servei útil a la causa de la nissaga humana i dels mateixos bel·ligerants hipotètics.

Descartada, però, aquesta eventualitat, que no hauriem ni tan sols esmentat si no haguessim tingut un estat d'opinió i adhuc transcendint als diaris i al carrer, ens havem de felicitar que entre les dues Repúbliques llatines s'estableixi la més íntima cordialitat de relacions. És evident que, per arribar a una pau efectiva, fonamentada en la convivència i en la solidaritat de tots els pobles, cal començar per estrènyer els llaços dels que tenen fronteres comuns. La història ens diu que els pobles veïns són els que han tingut més freqüents topades. Raons psicològiques i econòmiques ho expliquen prou. Però precisament per aquests antecedents, cal superar els obstacles de la història amb l'esforç de la voluntat.

Avui, sortosament, entre França i Espanya no hi ha cap diferència irreductible. No existeix cap problema que divideixi radicalment ambdues Repúbliques. Adhuc les economies, en allò mateix que semblen contradictòries, han d'ésser en realitat complementàries. França i Espanya tenen, en canvi, un altíssim interès comú. Ambdues Repúbliques han de salvar el tresor comú de la civilització occidental contra les escames de la barbàrie i l'anarquia.

Esvaeix les contradiccions històriques, viva la comunitat d'aquest altíssim interès, no és difícil coordinar les relacions econòmiques i polítiques dels dos pobles en la col·laboració eficient d'una obra de pau i concòrdia europea. No es tracta de preparar la guerra, sinó d'organitzar la pau.

Catalunya veurà amb la màxima simpatia tots els esforços que siguin realitzats en aquest sentit. Cada dia és més íntima la solidaritat entre tots els pobles del món. En realitat, avui ja no existeix la política interior dels pobles. Tots són episodis de la política internacional. Catalunya no es desenten del que passa pel món. Menys es pot desentendre encara del que passa a les altres terres ibèriques, amb les quals desitja col·laborar en una voluntat de convivència que aspira a crear, dintre de la màxima afirmació de les personalitats peninsulars i de l'autonomia de les cultures, un noble destí comú.

ELS HOMES I LES COSES DE CATALUNYA

Els serveis científics administratius de la Mancomunitat

per MARTI MARTELL

De la tasca intensa i diversa realitzada per la Mancomunitat de Catalunya pel que fa referència als serveis científics administratius, cal esmentar, a càrrec de la Comissió d'Educació Popular, la campanya per al bon hostat de Catalunya, per a la conservació dels cecils beneficiaris, i la constitució de la «Lliga Nacional d'Associacions de Música», i la tasca de la «Germanor d'Orfeons de Catalunya». També cal remarcar la tasca de la Junta de Ciències Naturals, l'augment i millorament del Museu i de la Col·lecció Zoològica del Parc.

CONSERVACIÓ I CATALOGACIÓ DE MONUMENTS

La inacció de l'Estat, secular i gairebé absoluta, quant a la protecció del patrimoni artístic nacional; més encara, l'exemple de la seva obra d'enviliment d'alguns monuments amb aplicacions impropies, com la casa de Pilat de Tarragona, convertida en presó, i la Catedral romànica de Lleyda en caserna — remarcant l'obra realitzada — exigeixen un gran esforç, per tal de suplir, en aquest aspecte, la deficiència d'actuació de govern de la nostra terra.

Els treballs i obres de conservació i restauració, són innombrables; la feina a fer, d'estudi i catalogació de monuments, en gran part inabastable; la tasca per a aconseguir, d'educació de l'esperit públic popular, immensa.

Mancada la Mancomunitat de roborar i recursos suficients per a satisfer amb integritat una missió que pertoca a l'Estat, ha procurat, a tot remei, la part més essencial i urgent, creant un organisme que actua d'acord amb la Secció d'Històric-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans, i que va començar les seves tasques l'any 1915.

Aquest organisme, animat per la ideologia dels similars estrangers, ha adoptat variats procediments per aconseguir resultats.

Entre els monuments protegits i obres executades, figuren els següents:

Protecció d'un torn romà de ceràmica.
Castell de «La Geltrú».
Creu de terme de Llinès.
Torre de Santa Caterina, de Torroella de Montgrí.
Portal de la Torre, Castellons.
Forn ibèric de ceràmica a Fontcaldes.
Hospital de Santa Maria, Lleyda.
Monestir de Pedralbes. Mirador de Sant Rafael.

Església de Sant Esteve, de Cervelló.
Església romànica de Sant Pere, Ager.

Urbanisme a Girona.
Esglésies de Terrassa.
Monestir de Santes Creus.
Vallbona de les Monges.
Església de Covet.

Les tasques de catalogació es realitzen constantment, i són més de dotze mil les fitxes reunides. L'obtenció d'una part d'aquestes fitxes ha exigint distingits treballs previs d'al·lineament de plans i d'edificis de monuments; altres han estat resultat d'expedicions fotogràfiques, expressament realitzades.

ESTUDIS JURÍDICS

Una altra important institució de la Mancomunitat de Catalunya: l'Oficina d'Estudis Jurídics, creada per acord de l'Assemblea de 28 de maig de 1918.

Aquesta Oficina es va crear amb la finalitat que realitzés les actuacions necessàries per a portar la normalitat a la vida jurídica catalana, i assegurar l'eficàcia del seu normal desenvolupament pels mitjans que les possibilitats permetessin, i especialment pel de codificar les regles integrants del Dret civil anostret en regulacions parcials o totals.

L'Oficina va treballar de manera especial, en la tasca ben complexa i fatigosa de codificar les nostres institucions civils, segons convenia a aquesta finalitat immediata de la seva constitució. Entenent que calia emprendre l'obra amb les majors garanties d'encert i eficàcia, simultàniament la tasca compiladora amb l'estudi complet i monogràfic de les diverses institucions, i va començar establint un pla justificat de treball.

Fruit d'aquest estudi, va ésser el que publicà amb el títol de «La codificació i el dret català», en el qual és estudiada amb amplitud la situació jurídica de Catalunya, «en tant com a l'antecedent de fet, la seva lloc donada en altres terres a problemes similars al nostre, i les possibilitats actuals de solució».

Entre les publicacions més remarcables de l'Oficina d'Estudis Jurídics, figuren: «Declaració relativa al Règim jurídic de Catalunya», «Situació jurídica de Catalunya», «Missatge al Consell Permanent en defensa dels Drets de la llengua catalana», «Cronologia catalana», «Parafonètica», «El Dret català i la «codificació», «Textos de Dret Català».

(Segueix a la pàgina 3)

ROGER

En sufragi dels benefactors i asilats
de la

Casa Provincial de Caritat

se celebrarà a l'església de l'Asil un solemne Ofici de Rèquiem
demà, dimecres, dia 2, a les deu

Queden invitats al dit acte tots els qui, per a l'etern descans dels difunts, desitgin
aplicar els seus sufragis.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

NOTES

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. — Dia 31 d'octubre de 1932.

Hores d'observació: a les set, a les tretze i a les divuit.

Baròmetre a zero i al nivell del mar. Mil·límetres: 761,0, 759,3, 760,4. Mil·líbars: 1014,6, 1012,3, 1013,8.

Termòmetre a l'ombra. Esc: 13,0. 15,8, 16,0. Humid: 10,0, 13,6, 12,8.

Humitat (centèsimes de saturació): 66, 54, 67.

Vent. Direcció: N.O., S.S.O., E. Velocitat: 4, 4, 4.

Estat del cel: Desobert; nebulós.

Classa de núvols: Al Cu, Ci, Al Cu, Ci, A. Cu, Cu.

Temperatures extremes a l'ombra. Màxima: 20,2. Mínima: 12,0. Id. prop de terra, 19,0.

Oscil·lació termomètrica: 8,2. Temperatura mitjana: 16,1.

El director: E. Alcobé

-Paraguas Cardús

El veterinari municipal de servei a l'estació de França, senyor Matús, ha decomissat 7.280 quilos de letes per no reunir les condicions necessàries per al consum.

-Xocolates René

El Comitè d'Exposició del Foment de l'Horticultura i l'Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya, acordà nomenar al Juri de recompenses per l'exposició de plantes, fruites i flors que tindrà lloc al Palau d'Arts Decoratives de Montjuich, com segueix:

President de la Generalitat de Catalunya; Alcalde de Barcelona; Secretari del Consell d'Agricultura, senyor Farreras Duran; President del Patronat de la Rambla de les Flors, senyor Ventalló; Director de Parcs Públics, senyor Rubió; President del Circol Artístic, els senyors Carles Martí, de Sant Boi, i Simó Dot, de Sant Feliu del Llobregat, per la U. S. A.; i els senyors A. Piere Vidal i Miquel Aldrèu, pel Foment de l'Horticultura.

Després d'haver procedit al repartiment de llocs per a les diverses instal·lacions, s'acorda inaugurar l'exposició diumenge vinent, dia 6 de novembre, a les 12 del migdia.

Callicida Masó, 1 pts.

L'Associació Nacional d'Agents d'Assurances ha elegit per a formar la Secció de Compagnies i Agents del Juri Mixt, els senyors Josep Maria Martínez Esteve, Lluís Duran, Ferran Montserrat i Felip N. Puigdas, com a vocals efectius; i els senyors Ramon Torra, Antoni Ubach, Josep Marraco i Conrad Martell, com a suplents.

— Per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magriñà - Tallers, 41 Joies veritable ocasió

Als aparadors de la Casa Comas, Passeig de Gràcia, número 2, hi ha exposat un bell pergamí, degut a la periclitat de l'antiga senyora Fios Giberman, que la Federació de Col·leccions Veterinàries de Catalunya ha lliurat a l'il·lustrat veterinari senyor Gaietà López, actual inspector d'Ensenyament i Labor Social Veterinària del Ministeri d'Agricultura.

— Fostro-Gilco-Kola-Lectinat, cura inapetència, H. Domènec, Ronda de Sant Pau, 71.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Tapissaria "BRAVO"

TALLERS: ASTURES, 85
EXPOSICIO I VENDA: ASTURES, 7

Butaques - Fundes - Cortinatges

Actualment per a renovar el mostrari es liquida una important part de butaques

RECLAM: 75 pts.

Avis

Recordeu que el vermut MARTINI & ROSSI és d'insuperable qualitat i que els seus «botellins» són els únics que contenen en lurs taps monedes

d'OR I ARGENT

Exigiu, doncs, "botellins" Martini & Rossi

(Cap altra marca no pot fer ús d'aquest procediment patentat.)

RELIGIOSES

talunya de la «Federació de Botiguers de Calat de Catalunya». Dijous passat quedà constituïda la de Sabadell, en reunió celebrada amb assistència de la majoria de botiguers de la localitat i de l'assessor de la Federació. Segons referències, el dia 3 d'aquest mes, a les deu de la nit, es reuniran en junta general els socis del Foment de la Sabateria de Sabadell, per a tractar també de l'assumpció Federació.

Durant aquest mes tindrán lloc altres reunions, entre les quals es celebraran les de Figueres, La Bisbal, Lleyda, Reus i Tarragona, per tal de deixar constituïdes les Delegacions respectives.

-HERNIATS

TRENCATS: Tinguem sempre molt present que els millors aparells del món per a la cura de tota classe de trencadures són els de la CASA TORRENT, sense traves ni tirats molestos de cap mena. Queden molt dissimulats i s'emmotllen com un guant. Homes, dones i nens han de fer-ne ús. En bé de la vostra salut no heu de comprar mai bragues ni embenaments de cap classe sens aquests veres primers, aquesta casa, núm. 13, CARRER DE LA UNIO, número 13, Casa TORRENT, Barcelona.

Dimecres tingué lloc a l'estatge de l'Associació de Carnissers de Barcelona l'anunciada conferència d'Antoni Mir-Vidella, primera del cicle organitzat per la Federació de Gremis de Viandes Fresques de Barcelona. El tema era «La col·laboració dels gremis i la futura organització del proveïment de les grans ciutats».

Després d'unes paraules de presentació del senyor Vall, el conferenciant començà a desenvolupar la seva conferència.

Diu que la col·laboració dels gremis prop dels Ajuntaments ha estat sempre nul·la.

Esmenta que vivim en uns moments de renovació i que cal que els gremis visquin d'acord amb l'esperit d'aquesta evolució.

Diu que l'interès dels gremis és un interès professional, perquè l'aspiració de tots és de dignificació.

Diu que el proveïment de les grans ciutats haurà de fer-se dins de poc amb una organització cooperativa en la producció i en la distribució.

En el problema de les carns exposa com cal procedir. Llegexi estadístiques d'altres països per a comprovar que a Espanya la forma deficient dels transports ens porta enormement l'artifici. Exposa els avantatges que Galicia pot treure d'una organització més racional, benefici que repercutirà a Catalunya.

L'orador fou molt aplaudit.

— Fostro-Gilco-Kola-Lectinat, cura inapetència, H. Domènec, Ronda de Sant Pau, 71.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

Continuen els treballs per al nomenament de Delegacions per tot Catalunya.

TARRAGONA

Diverses

— A Montblanch s'han declarat en vaga de braços caiguts les obres de la fabrica d'objectes de goma del senyor Santellu. N'ha pres possessió el tinent coronel de la guàrdia civil, senyor Xilassano.

— Ha estat a la nostra ciutat el diputat a Cortes senyor Egocheaga representant de l'Institut Social Marítim, el qual ha aconseguit fer la fusió dels dos pèssis de pescadors, als efectes de les bonificacions del consum.

— La diada dels Difunts a la Capella de les Animes, carrer Escorial (Gràcia).—La Capella del Sagrat Cor de Jesús del carrer Escorial (Gràcia), el substitut de la que són les Animes del Purgatori, celebrà la diada dels Difunts amb els següents actes: Avui a les sis de la tarda, sant rosari, devoció dels cent Rèquiem, solenns «Vespres de difunts» cantades per la capella de la Capella i absoluta final en sufragi de tots els difunts.

Demà, diada dels morts, les misses començaran a dos quarts de set, fins a les dotze. A les deu, missa solenne de Rèquiem i absoluta general. A totes les misses hi haurà oferta. A dos quarts de sis de la tarda, cant dels tres parts del sant rosari i es començarà el Novenari a les Animes, s'omplirà pel Rvnd. Director de la Veïlla Perpètua, Dr. Joaquim Masdaxer, prevere, cant dels Planys a les Animes i absoluta solenne. Seguirà els altres dies a la mateixa hora.

— Rècs espiritual.—Al Convent de Maria Reparadora, Mahó, i (San Ger) hi haurà, els dies 6 i 10 d'aquest mes, recs espiritual per a senyors i senyores dirigint pel reverend Maduell, prevere.

— Els actes començaran a la deu del matí i a la què de la tarda.

Les senyores que ho desitgin, podran passar el dia a la Casa d'Exercicis, a l'avinguda de la Unió.

Del 21 al 27 haurà una tanda d'exercicis en complet recs.

— Parròquia de la Mercè.—Demà, Comemoració de tots els Fideles Difunts, se celebraran misses continuades, de les sis a les dotze. Es pot guanyar el jubileu fent-se vegades com es visiti aquesta Basílica: les indulgències són aplicables a les Animes del Purgatori.

Divendres, dia 4, primer divendres de mes: Durant la missa de vuit, exposada Sa Divina Majestat, es practicarà els exercicis dedicats al Sagrat Cor de Jesús; hi haurà comunió general.

Disabte, dia 5: A les vuit missa matinal cantada per l'Escolania.

A tres quarts de sis de la tarda, rosari, visita de Salutació Sabatina a la Santíssima Verge; es cantaran les Ave Maria, Salve i Goigs, besmans al Cambril, Seguidament, continuació del Novenari d'Animes.

Dimecres, dia 6: A les vuit, missa de comunió general reglamentària de la Pia-Ún de Sant Miquel Arcàngel i de la Lliga Parroquial de Perseverança.

Novenari d'Animes. Tots els dies, a les deu del matí, Comunió cantada la solenne «Missa de Difunts» i després respons general.

A dos quarts de set, exercicis de la Novena, alternats amb religiosos motets; predicarà, el dia esmentat i els altres del Novenari, el reverend doctor Llorenç Castells, prevere.

Dimecres vinent, dia 6, se celebrà, a més, missa de comunió, a les vuit, amb plàtica preparatòria i cant; el dia 9, a la nit es donarà fi al Novenari amb el cant de responsos per la Rvda. Comunitat de Preveres Beneficis.

Els devots que desitgin que se'ls apliqui algun o alguns actes del Novenari en sufragi dels difunts de l'ur família, podran adreçar-se al reverend senyor Edoan o als senyors Animes.

Tots els fideles que, havent confesat i combrat, visitin aquesta Basílica els dies del Novenari, podran guanyar indulgència plenària aplicable en sufragi dels difunts, segons concessió de Pius VI, el 10 de gener de 1792.

Hi ha, encara, en el full del senyor Lasplazas, una abundosa bibliografia espanyola i estrangera.

MUTUALITATS

CONTRA L'ATUR FORÇOS

Les Mútues d'Obrers i Dependents contra l'atur forçós, de l'Institut pro Obrers Sense Treball, procedeixen al repartiment de subsidis a tots els associats que en l'actualitat es troben en atur forçós. Això és possible perquè les dites Mútues compten amb la protecció conjunta de l'Institut i

de l'Estat, el qual bonifica amb un 50 per 100 els subsidis atorgats.

A fi de prevenir-se del possible infortuni de l'atur, les Mútues inviten d'acollir-se'hi tots els obrers que en l'actualitat treballen.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

Per a inscripcions i tota mena de detalls cal dirigir-se al carrer dels Banys Nous, número 9, de 10 a 11 de 4 a 8.

CATALANS: El millor producte de la nostra terra GALETES DE LLET

PLAJA

Ilans, 36, car l'esmentat tiratge serà limitat als encàrrecs rebuts.

—L'Agrupació excursionista «Terra i Mar» prepara una excursió a Lourdes de Subirans.

—Hom prega als encarregats de tallers, fabricues i establiments que tinguin obertes llistes de subscripció Pro Dispensari de Rontgenologia que procurin liquidar-les el més prompte possible a l'Hospital i Casa de Beneficència.

—Els que vulguin inscriure's a la llista de subscriptors del «Llibre d'homenatge a Joan Vila i Cinca», cal que ho facin a la major brevetat possible a la impremta Salent, carrer de Jovellanos, 36.

La llista de subscriptors figurarà en el lloc preferent de l'esmentat volum.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista sabadellenc Rafael Duran i Campa, el qual fa anys que resideix a París.

—Hom tingut el gust de saludar, en aquesta ciutat, l'eminent artista

LA CAMPANYA ELECTORAL

LLIGA REGIONALISTA

Passeig de Gràcia, 19, baixos

Eleccions de diputats per al Parlament de Catalunya

OFICINES CENTRALS ELECTORALS

Queden obertes al públic les Oficines Centrals Electorals de la Lliga Regionalista.

De 9 a 1 i de 4 a 8

Els ciutadans que les visitin per assabentar-se a quin districte i a quina secció tenen el vot (mentre s'enllesteix el Diccionari Electoral que consta de més de vint-cents volums), hauran de fer-ho portant escrita una nota en la qual constin: nom, cognoms, edat, professió i domicili dels habitants des de l'any 1924 fins al maig de l'any passat.

El Cens Electoral en vigor per a aquestes eleccions és el que serví per a les de diputats a Corts Constituents i votació de l'Estatut de Catalunya, i no té res a veure amb el que s'està confeccionant i es va rectificar en els mesos de juliol i agost darrers.

Pròximament s'obriran al públic les vint-i-cinc Oficines de Districte, a càrrec de les societats adherides de la Lliga Regionalista.

El senyor secretari general de la Lliga Regionalista rebrà el públic de dotze a dos quarts de dues, i l'organització de Barcelona de sis a vuit del vespre.

BARCELONA CIRCUMSCRIPCIO (Pobles)

Queden instal·lades al primer pis de l'edifici del Passeig de Gràcia, 19, les Oficines Electorals de Barcelona Circumscripció.

De 9 a 1 i de 4 a 8

Telèfon per a conferències 16141

SECCIO FEMENINA

La Secció Femenina de la Lliga Regionalista, Gran Via Layetana, 28, cinquè, B., rebrà i despatxarà qualsevol petició corresponent a ciutadans de Barcelona que li facin per correu les senyores associades acompanyant la nota amb les particularitats que es fixen en l'anunci de les Oficines Centrals.

Barcelona

Els "no catalans" al Bosc

Aquest matí, una de les branques (senyal que són tres o quatre) dels "no catalans" celebraran un diguem-ne miting al teatre del Bosc. Gran com és aquest teatre i desert com era, hi feia una mena de fred estrany que devia glaçar els ossos dels organitzadors i del "partido". No pot negar-se que els espectadors eren més que no pas els oradors i organitzadors; però no gaire més! Perquè els oradors eren ja vuit o nou, i els organitzadors de representació vuit, o dotze, o vint, i d'espectadors, tirant llarg, devia haver-hi uns cent cinquanta en començar, i després potser arribaren a dos cents.

El miting era anunciat per a les onze. Començaren prop de tres quarts de dotze. Els oradors reconegueren que, veritablement, el públic no era gaire nombros. Però no es descoratjaren i un d'ells feu saber que per aspirar a candidat pel grup a les properes eleccions, una condició era indispensable, és a dir: formalitzar la dimissió de diputat, amb la signatura corresponent i la data en blanc, perquè sàpiga que en qualsevol moment, si no complia bé en el càrrec, en seria desposat.

Parlaren vuit oradors i un espontani i el president.

La Lliga, únicament la Lliga fou alçada.

Barcelona

(Circumscripció)

Grandios miting catalanista a Navàs

Dimenge tingué lloc, a les onze del matí, a l'Ateneu Navassenc, un acte d'afirmació catalanista, davant d'un públic (entre el qual veíem nombroses senyores), que omplí i vessar la sala de l'entitat, i que tota hora es manifestava entusiasta i plenament identificat amb les paraules emeses pels oradors.

Obri l'acte el president de l'entitat, senyor Coca, i ocuparen l'estrada presidencial, junt amb els oradors, els membres de la Junta directiva de l'Ateneu Navassenc, senyors Santasusanna, Tarrés, Vilagut, Vidal, Vilatorrada i altres.

Començà l'acte, parla, en nom de la Junta de la Lliga Regionalista de Barcelona,

EUSEBI LLENSA I BASOU

Diu que vivim en règim de democràcia, cal que el poble prengui el seu concurs ciutadà als dirigents del mateix poble, i que això s'obté anant a emetre el vot a les urnes. Diu que els pobles, davant de la història, poden trobar-se en dues posicions diferents: una, prosseguint un camí emprès, altra, iniciant una nova ruta i que en tots dos casos cal que hi hagi assistència per part dels ciutadans, prestada als dirigents, però que en el moment de començar un nou camí cal que aquella assistència sigui més entusiasta i més decidida, per tal com, de l'orientació presa, pot esdevenir-se'n la prosperitat o la misèria. Catalunya és troba en la misèria, i cal que el poble prengui el moment d'iniciar una obra que es, la consolidació de l'autonomia, i per tant, cal que el poble mediti seriosament a qui pertoca i a qui ha de donar la seva confiança. Diu que la Lliga, que porta un historial brillant en la seva actuació política, ha d'esser la que ha d'efectuar la gran

obra de l'estructuració interna de Catalunya.

Fou molt aplaudit. Seguidament parla, en nom de la Joventut Regionalista de Manresa,

LLUIS ALEGRE RECASENS

Diu que a portar als companys de Navàs una salutació cordial de la Joventut de Manresa. Diu que la revolució ja és acabada i que és arribat el moment de començar fer obra constructiva, i que perquè això sigui possible no hi ha altra solució que portar els homes de la Lliga Regionalista al govern de Catalunya, per tal com en ells es troben el patriotisme, la ponderació i la competència que en aquest moment calen per estructurar Catalunya. Diu també que aquesta és l'hora de les joventuts, que cal que lluitin aterroritzadament per la victòria de la Lliga, perquè de la seva victòria se n'evindrà una governació honrada i patriòtica.

Fou molt aplaudit. Parla, en nom de la Lliga Regionalista de Manresa,

JOSEPH MARIA SERVITJE

Diu que aquests moments són transcendents perquè anem a fer la Catalunya nova. Diu que no pot ser l'Esquerra qui faci aquesta obra, perquè ella que ha fet sempre objecte d'atacs tota aquelles institucions i tots aquells principis que són bàsics de la nostra civilització, poc podria fer una obra catalana. Diu que l'Esquerra, que ha dit ésser liberal i democràtica, porta una actuació antiliberal i antidemocràtica que fereix als nostres sentiments més pregoners en nom d'una revolució que ja és acabada. Diu que, contra tot això, cal reaccionar, i que cal que els catalans que s'hagin captivat de llur deure ciutadà i patriòtic, han de lluitar per la victòria de la Lliga, que vol dir el triomf d'aquells principis que són bàsics a Catalunya.

Fou molt aplaudit. Parla, següentment

ALEXANDRE BULART I RIALP

Diu que sent una profunda satisfacció de poder saludar les senyores que han acudit a l'acte, per tal com demostren, per aquest fet, que s'interessin per als problemes que avui són plantejats a Catalunya. Les encoratja perquè es constituïen en secció femenina adherida a la Lliga Regionalista, i els diu que elles tenen una gran obra a fer en defensa dels principis del patrimoni espiritual i material de Catalunya. Diu que els homes de la Lliga s'han significat sempre per llur lleialtat i per llur patriotisme, i no han temut donar llur sang en defensa dels seus principis. Recorda el cas de Cambó, fet a Hostafranca, i diu que igual que aleshores els qui s'anomenen esquerres aconsegueixen a l'acte personal i a les coaccions per a fer triomfar llurs homes i llurs idees.

Fou molt aplaudit. Següentment, parla

COLL I ROCA

Diu que cal que no es repeteixi aquesta vegada els fets que s'esdevingueren a les eleccions anteriors i que a fi que cap coacció no sigui possible, cal que tothom s'armi de valor cívica, que farà nulla tota intenció dels adversaris. Diu que aquestes eleccions, amb la victòria de la Lliga Regionalista, vindrà la victòria de la llibertat. Continua dient que els homes que la Lliga portà al Parlament de Catalunya hi aniran per defensar la Pàtria, la Religió, el Dret i la Família, que són, diu, principis substancials de la nostra civilització occidental. Fa referència a la gestió

de l'Esquerra a les Corporacions públiques, i diu que no pot satisfer ningú, per tal com demostra la manca de patriotisme i de preparació més absoluta dels homes de l'Esquerra. Diu que votant la Lliga veurem realitzada aquella concepció que de Catalunya forja el gran Prat de la Riba.

Fou molt aplaudit. Següentment parla

JOAQUIM PELLICENA

al qual, en aixecar-se, és ovacionat pel públic. Diu que ell no pot admetre ni tan sols la possibilitat que la Lliga perdi, perquè sap que de la derrota de la Lliga ha d'esdevenir-se'n, necessàriament, el fracàs de l'Estatut, que és la derrota de Catalunya. i diu que això és tant més greu per ço que la vida de l'Estatut va estretament lligada amb la vida i la consolidació definitiva de la República espanyola. Afirmar que el catalanisme ha significat sempre una nova concepció de la vida estatal espanyola, i que el reconeixement de les llibertats de Catalunya, mitjançant l'aprovació de l'Estatut, és l'obra més positivament sòlida que ha realitzat la República. Diu que per tot això els catalans tenim damunt nostre una gran responsabilitat, perquè està a les nostres mans el triomf de l'Estatut i de la mateixa República. Diu que se'n ha titilat de darrers punts de la Monarquia, però que som els primers defensors de la República, i que el nostre deure patriòtic és establir la República que ha portat l'Estatut. Afirmar que la Lliga no ha tingut de rectificar cap de les seves paraules; que l'Estatut és la confirmació dels principis de la Lliga i el triomf de la seva doctrina i dels seus procediments.

En acabar el públic, dempeus, tributà una gran ovació als oradors i al senyor Pellícena. Clos l'acte pel president, la Junta directiva de l'Ateneu Navassenc oferí un aperitiu als oradors que parlaren a l'acte i als acompanyants que venien de Manresa. Regnà un gran entusiasme.

En sortir de Navàs, el públic, situat esperant llur sortida a la carretera, tributà una gran ovació als oradors.

Oficines electorals regionalistes a Vilafra

El «Centre Regionalista del Penedès» ha començat la tasca electoral per a les properes eleccions al primer Parlament de Catalunya.

Al seu estatge social, carrer de la Font, número 6, han quedat instal·lades les oficines electorals, que podran ésser consultades pel públic tots els dies fets, de 6 a 8 del vespre, i els divendres (dia de mercat) i dimenges de 10 a 12 del matí, especialment per a l'organització formal.

La Comissió espera de tots els bons patriotes que no deixaran per a darrera hora de consultar les llistes electorals i cooperar a l'organització, puix que fàcilment poden fer càrrec del treball que pesa damunt la dita Comissió, perquè vulguin a ajudar-nos, sense dilació, en una tasca tan feixuga.

A Tordera

Amb gran entusiasme, i en una reunió celebrada a l'efecte diuena prast va constituir-se a Tordera la secció Casal Catalanista Republicà de Tordera, adherit a la Lliga.

Composen la junta directiva els següents senyors: President, Pere Vendrell Camps; vice-president, Josep Torrent Esteve; secretari, Joan Vendrell Prat; vice-secretari, Sadurní Tussell Pujol; tesorero, Salvador Pont i Pou; bibliotecari, Francesc Armengol; vocals: Salvador Cornella Torrells i Francesc Miquel Roquet.

Grandios miting d'afirmació catalanista a Igualada

Dimenge propassat tingué lloc a la vila d'Igualada, un miting d'afirmació catalanista.

El local del Mundial Cinema resultà insuficient per a encabir la gran multitud que assistí a l'acte. Es pot dir, a ull, que hi assistiren uns 2.300 persones.

Hi audiren representacions de tots els pobles de l'ex-districte d'Igualada i de molts altres. Entre els que recordem grups ben notoris de Calaf, Prat de Rey, Castallfoll de Riubrogós, Pujalt, Conill, Sant Pere Salavina, Argosola, Bellprat, Rubió, Jorba, Sant Martí de Tous, Santa Margarida de Montbui, Santa Maria de Miralles, Capellades, Carme, Orpi, Pobla de Claramunt, Torres de Claramunt, Odena, Hostafranca de Pinyet, etc.

Entre les representacions de pobles d'altres districtes hi volem grups d'amics de Martorell, Cervera, Manresa, Piers, Masquefa, Paladell, etc., etc.

Ocuparen la presidència, a més dels oradors que ja citarem més avall, el senyor Borràs, president de l'entitat organitzadora, senyors Queralt, Company, Piers (Jaume), Ramon Coll Rodríguez, Josep Guàrdia Xerxa i alguns regidors de la capital.

PARLAMENT

DEL SENYOR RIBA FAURA

Obri l'acte el senyor Riba Faura, qui va parlar en nom de la Joventut Igualadina i va dir que aquesta no havia de fer com altres joventuts, que per enobrir-se es diuen esquerres i alardegen d'avancades amb idees extremistes. La Joventut Igualadina vol ésser conscient i estudiant. Saluda la representació femenina, la qual era molt nombrosa, i l'encoratja a fer la llua no podia votar, un treball casolà que podia ésser tan productiu com el del sufragi. Fou aplaudit.

PARLAMENT

DEL SENYOR J. MORERA MESTRES

En senyor Morera Mestres, parlà com a element de la Comissió d'Acció Política d'Igualada. Feu un resum de la política que s'ha seguit durant aquests divuit mesos a Catalunya i Espanya. Lligi uns declaracions de l'ex-Comitè Revolucionari, avui Govern d'Espanya, en les quals deia que perill hi havia desconfiança ningú no estava tranquil, des de l'estament social que fos. Digué el se-

nyor Morera que després d'aquesta divuit mesos de govern per part dels quals afirmaven l'esmentat abans, les seves paraules resulten d'una actualitat extraordinària. (Forts aplaudiments.) Feu ressaltar després la discrepància d'actitud que té el Govern envers els problemes religiosos, puix per una part no fa gairebé res per impedir que es destruïxin veritables tresors arquitectònics i, per l'altra, es voten consignacions en el pressupost espanyol per a restaurar monestirs. (Forts ovació.)

PARLAMENT

DEL SENYOR VIDAL I GUARDIOLA

En anar a començar el seu discurs, el senyor Vidal i Guardiola, fou rebut amb una ovació formidable. Digué el senyor Vidal que era de les poques vegades, potser l'única, que podia dirigir-se a un públic d'entitat, en el sentit literal de la paraula. Feu ressaltar que comença a fer política fa dos anys i que comença precisament a Igualada. Que entre les centes i centes persones conegudes que veia en aquell moment, n'havia cap que pogués dir que ell, en la seva política d'aquests anys hagués malpariat dels catalans. Que la política seva, la de la Lliga Regionalista, era sempre a l'ombra d'un programa constructiu, de respecte als ideals de tothom.

Digué també que convenia que el poder públic no es trobés directament en els successos atropellats de què es fa objecte l'estatut català, per part de Corporacions públiques, tant a Catalunya com a fora de Catalunya. (Forts aplaudiments.) Es referí d'una manera incidental a la diferència que existia entre els homes que dirigien els partits polítics a Catalunya. Digué que a la Lliga no hi havia títols que s'obtinien els dimenges al matí per aquestes ments de Déu dient sempre el mateix: vaguetats la major part de les vegades. Que la Lliga és dirigida per persones de gran experiència, prestigi i notorietat, persones de les quals tots podem aprendre i el guiatge de les quals és un honor per als qui treballen amb elles i un gran profit per al poble.

Acabà al·ludint les paraules del senyor Azúa en el discurs de València, dient que no hi feia res que Espanya s'arruïnés si se salvava la llibertat. Espanya està travessant una crisi econòmica gravíssima, però la llibertat no es veu enllac. (Ovació sostinguda.)

PARLAMENT

DEL SENYOR TRIÉS DE BES

Rebut amb forts aplaudiments, comença lamentant-se d'haver de parlar de l'illa, en preparar unes eleccions i de constituir el primer Parlament català, que hauria d'ésser obra de tot el poble.

Feu un detallat anàlisi de les principals cometes que l'Estatut reserva al Poder català, demostrant com la major part d'elles (ensenyament, higiene interior, obres públiques, beneficència, etc.) no poden donar lloc a diferències sobre qüestions de principi.

Explicà la utilitat de la divisió entre dretes i esquerres en aquests moments, sols explicable tenint en compte l'absoluta manca de sinceritat per part dels directors de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Al·ludí la qüestió social i explicà al públic, que ho escoltà amb vivíssima atenció, la divisió de facultats entre el Parlament i Govern d'Espanya i el Parlament i Govern de Catalunya.

Quant a la qüestió religiosa, explicà com sols un sectarisme ignorant podrà pretendre portar al Parlament català aqueixes qüestions que tant divideixen els catalans. (Fou ovacionat.)

PARLAMENT

DE DON JOAN VENTOSA I DALVELL

Rebut a peu d'el·l i tot el públic que l'ovacionà xarrosament, el senyor Ventosa començà fent remarcar la profunda transformació de l'espectacle públic d'ara: els darrers temps fins a l'extrem que si algú hagués dit fa vint anys que la Lliga Regionalista podria treure en les eleccions per al Parlament català les majories, li haurien dit que era un insensat.

Explicà les raons del canvi i diu que han de buscar-se senzillament en la pessima i desastrosa actuació de l'Esquerra Republicana de Catalunya al Parlament espanyol, a la Generalitat i als Ajuntaments, especialment al de Barcelona.

Enmig de constants aplaudiments de l'auditori, al·ludí l'obscuretat inacció de l'Esquerra al Parlament, sempre que s'ha tractat de la defensa dels interessos de Catalunya. A canvi d'això, ha pres part en la votació de totes les lleis persecutòries i sectàries.

L'Assemblea de la Generalitat, que fou constituïda per unes eleccions de segon grau, en les quals votaren sols els Ajuntaments que eren de l'Esquerra i les Comissions Gubernamentals que ocupaven els Consistoris de tot Catalunya, es reuní solament set vegades, sense donar lloc a la crítica i a l'orientació de l'opinió pública.

Diu que pel que es refereix a l'Ajuntament de Barcelona, és ja en una intensitat el desordre i el descrèdit a què han arribat els senyors de l'Esquerra de Catalunya que fins ara els mateixos s'han produït incidents.

Es natural que el poble de Catalunya vulgui apropiar la primera ocasió per a assegurar una rectificació d'aquesta política.

Al·ludí, el senyor Ventosa, la necessitat d'una política de coordinació amb tot Espanya, car tots formem una unitat econòmica com la Lliga ha defensat sempre. En canvi, ha modificat profundament el seu criteri el senyor Macià. (Grans aplaudiments.)

Quant a la política social, diu que no hi ha dret a tractar el problema obrer com si fos una qüestió de beneficència, car el deure de tota bona política, comprès en el programa de la Lliga, radica precisament en promoure una política econòmica que assegurí la prosperitat del poble, i per a ell és un dret i no una caritat. (Forts ovació.)

Termina recomanant que es tregui fins al darrer moment per assolir la victòria. En retirar-se, el públic s'alça novament i li tributa una prolongada ovació.

Tarragona

(Circumscripció)

Marcel·lí Domingo enjudicia la conducció de l'Esquerra en l'actuació a la Generalitat i a l'Ajuntament en el problema dels rabassaires i en la discussió de l'Estatut. - L'onada feixística

Marcel·lí Domingo, qui té prou motius per a conèixer l'actuació de l'Esquerra, car fou un dels seus elements directius, digué, entre altres coses, al seu discurs de Tarragona, les següents, que retalem dels diaris que en porten el text:

La conducció seguida a la Generalitat i a l'Ajuntament.

«Hay dos medios de comparación: ver lo que en obra, en l'ombres y en tática se ha hecho en el Gobierno de la República; ver lo que en obra, en hombres y en tática se ha hecho en Cataluña por los elementos que tienen el gobierno del Municipio de Barcelona y de la Generalidad, la izquierda republicana de Cataluña».

Yo digo: levanta la vista a la obra del Gobierno de la República, levanta la vista a la obra del Parlamento de la República. ¿No ha tenido la Generalidad desde que se constituyó la República, Parlamento?

Lo ha tenido la Generalidad desde que se constituyó el Gobierno de la República. Y mirad Parlamento con Parlamento y Gobierno con Gobierno, y decid si en Cataluña en este año y medio en que se ha podido actuar en plena libertad, los diputados que son diputados de Cataluña hace más de un año, se hubiesen reunido como se han reunido los diputados de las Cortes españolas, hoy habría una cantidad de ponencias, de obra de Gobierno a presentar, de leyes discutidas, de Constitución articulada, que podría presentarse como ponencia de la Generalidad constituida, al Parlamento que se va a constituir, dando la sensación de que el Parlamento de Cataluña habría tenido el pensamiento puesto en el Estatuto y en la obra que con el Estatuto el nuevo Parlamento habrá de realizar.

Podemos señalarlos como superiores en obra de Gobierno. En elección de hombres, yo no digo que estos hombres rechazados, repudiados, acusados, condenados por este desbarbante y escandaloso que actualmente se registra en la compra de empleos en el Ayuntamiento de Barcelona, sea culpa de toda una organización política; pero yo digo que una organización política que en unos momentos de responsabilidad como estos no mira la categoría moral y elevación intelectual, el sentido de la vida de los hombres que lleva a los cargos públicos, es tan responsable de la inmundicia que dentro de los cargos públicos han realizado sus hombres.

En el sentido de la elección de hombres, también superiores...

El problema de los rabassaires. - En manos de l'Esquerra, Catalunya no seria una República, seria una anarquía.

«Hay un problema rabassaire! Hay un problema rabassaire que considero legítimo. ¿Cómo los hombres que tienen el peso del gobierno de un pueblo, cómo los hombres que representan la legalidad, cómo los hombres que quieren hacer entrar todas las aspiraciones todas las necesidades, todas las ansias y todos los problemas de Cataluña, dentro de la ley, avivan estas pasiones legítimas que representan aspiraciones, pero se mueven fuera de la ley y buscan fuera de la ley las reivindicaciones de estos hechos cuando la ley señala las posibilidades y los límites de realización? Producir esta excitación, producir esta exaltación, producir esta irresponsabilidad es no responder a la responsabilidad que los partidos que quieren actuar en el gobierno, han de tener».

Si el problema rabassaire se plantea de esta manera y se quiere resolver estableciendo esto como norma universal, ¿cómo podría contenerse a estos bracos de Extremadura, cargados de miseria, que esperan refugio en la agricultura a distribuir la tierra, i organizar la propiedad y señalarlos los nuevos derechos que la ley les da? ¿Cómo podría contenerse a esta multitud desesperada de Andalucía que pasa hambre y que espera serenamente que la ley votada por el Parlamento se le aplique dentro de los límites que la misma señala? ¿Cómo todas las aspiraciones, las de orden civil, las de orden militar, las de orden cultural, las de orden económico, podrían contenerse señalando como límite y como esperanza la ley si a todos los hombres se les diese derecho a tomar por la violencia lo que quisieran y a realizar sus aspiraciones?

Si la tática seguida por los rabassaires se convirtiese en norma universal, Catalunya no sería una República: Catalunya sería una anarquía.

Per a possibilitar l'aprovació de l'Estatut calgué imposar el silenci als diputats de l'Esquerra.

«La aprobación del Estatuto, ¡ah! la aprobación del Estatuto. Yo sé, siendo Gobierno, las horas difíciles que el Gobierno ha vivido produciendo por actitudes y por palabras imprudentes realizadas desde Cataluña. Yo sé como en hora en que el Estatuto tenía tramitación fácil, actitudes indiscretas, incorrectas, imprudentes de los hombres de aquí, ponían en una situación difícil al Gobierno para que el Estatuto continuara discutiéndose. Yo sé como se tuvo que imponer como disciplina obligatoria, para los hombres que representaban

Actes de propaganda electoral

BARCELONA. Ciutat

Dijous, dia 3

Casal Nacionalista de la Barceloneta (Alegria, 25)

A les deu de la nit.

Conferència a càrrec del senyor Ferran de Sagarra i de Castellarnau.

Divendres, dia 4

Ateneu Regionalista Verdaguier (València, 433)

A les deu de la nit.

Conferència a càrrec d'Enric Sala i Roca, qui parlà de «La crisi mundial: la falla parcial del capitalisme i la falla total del comunisme».

Dimenge, dia 6

POBLE NOU — Ateneu Democràtic Regionalista

A les cinc de la tarda.

Gran acte inaugural de la «Joventut Nacionalista».

Oradors: Josep Alberich, Joan Brau, J. Lluís Artigues, Francesc d'A. Vendrell, Josep Puig i Cadafalch.

BARCELONA. Circumscripció

Dijous dia 3

TERRASSA

Associació Catalanista

A les deu de la nit.

BADALONA — (Cinema Nou)

A les deu de la nit.

Conferència organitzada pel Centre Regionalista de Badalona, a càrrec de Josep Codolà i Gualdo, president de la «Joventut» de la Lliga Regionalista, qui parlà de «L'esdevenidor de l'Autonomia».

Dijous, 3 de novembre

SABADELL — Joventut Nacionalista de Sabadell

A les deu de la nit.

Conferència a càrrec de Ramon Almeda i Callís.

Divendres, dia 4

SANT CUGAT DEL VALLES

(Saló de Festes del Parc Municipal)

A les nou del vespre.

Acte organitzat per la Comissió Auxiliadora de la Lliga Regionalista.

Oradors: Tomàs Casulleras, Delfi Sanmartín, Josep M. Trias de Bes.

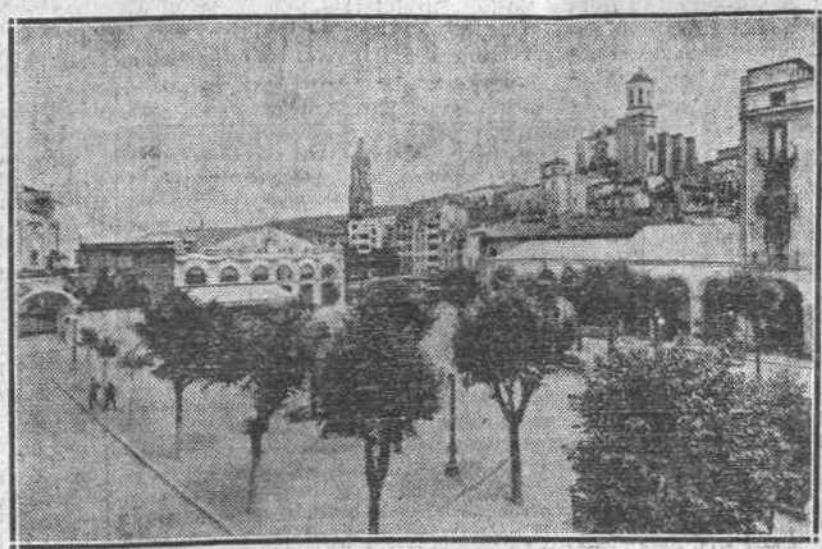
Dissabte, dia 5

VICH — Delegació de la Lliga Regionalista

A les onze del matí.

Reunió política dels elements

CIUTATS DE CATALUNYA: GIRONA

La façana de la catedral de Girona

En visitar l'esplèndida Seu gironina, hom s'adona, tot seguit, del contrast que ofereix la immensa façana del temple, tota gòtica (a excepció del claustre, aprofitat de l'anterior Catedral romànica) amb l'estil abarrocat de la façana principal.

Es clar que, en gràcia a l'harmonia del conjunt, la façana hauria estat preferible una uniformitat d'estil entre l'interior i aquesta façana de la Seu; però si tenim en compte que les grans esglésies, en les vides de les ciutats, solien reflectir els diversos temps en què varen ésser bastides, llavors és preferible que a la Seu de Girona s'hí acoblés els tres estils que cronològicament varen succeir-se, a mesura que s'anava bastint aquest monument.

El que és de doldre, sobretot, és que no s'hagués terminat, al seu temps, la porta dels Capítols, de bella trapa gòtica, amb remarcable riquesa a les mènsules que sostenen els apostòls de terra cuita, posats allí provisionalment i desgraciadament no substituïts després per les mateixes escultures en pedra o marbre. És de doldre que aquesta porta no es terminés, perquè avui seria, indubitablement, una de les joies més preuades de la nostra Seu.

I parlant ja de la façana principal, cal tenir en compte que aquesta va començar a edificar-se passat el segle XV, és a dir, en temps que el gòtic era foragitat per les noves corrents del Renaixement. Cal, però, admetre que aquesta façana de la Catedral, malgrat tenir alguns detalls lamentables, en conjunt no solament no desdita de la grandiositat que ofereix l'interior del temple, sinó que aconseguí donar una impressió de grandiositat com poques esglésies a la nostra terra arriben a comunicar. Tota ella denota a bastament la influència depuradora que va estilar-se a Europa durant el segle XVII, com a natural reacció contra l'enfiteigament arquitectònic del segle XVI.

De l'anàlisi d'aquesta obra se'n treu la impressió que, en el seu desenvolupament, s'ha variat el pla de construcció mantes vegades. En efecte: Francesc Puig, mestre de cases de Barcelona, fou encarregat pel Capítol de la Catedral de construir la façana i va fer, en 1680, un projecte que tenia una marcada tendència barroca. No degué ploure del tot aquell projecte, perquè a primers del segle XVIII el mateix J. Puig el va modificar i va esportar-lo de tota ornamentació dels seus cants, i llavors la inspirà en una tendència neoclàssica. Va projectar tancar la porta i el rosetó entre dues colossals pilastres, una a cada costat de la façana, surmuntades per un frontó. Això hauria donat, verament, a la façana de la Seu, una silueta perfectament clàssica, en quant a la forma, encara que, probablement, no en proporció.

Es bastí bona part d'aquest projecte, però no es terminà. Pel gener de 1730, Pere Costa presentava un nou projecte d'acabament de les obres i

en ell féu notables modificacions respecte al projecte de F. Puig.

Amb el rosetó que mancava construir, va variar la funció de les pilastres començades, les trenca a mig camí i hi posà una balconera; va prescindir del frontó i el substituï per finestrals i una balustrada com acabament. Aquesta modificació projectada per Pere Costa tenia per objecte exemplar la façana que, en el projecte primer, forçosament havia de quedar esllanguida i excessivament alterada; amb la modificació, les proporcions restaven més ponderades. Malauradament, aquest projecte tampoc no es terminà, car, en haver bastit la gran O en la qual figura la data del 1733, s'encallà novament l'obra que ha restat així inacabada fins avui.

Quin caràcter té, ara, la façana esmentada? El que li donà F. Puig o el que li comunicà després Pere Costa? Al nostre judici, reflecteix millor el pensament del darrer. No cal que sentim massa recança perquè el projecte de F. Puig no s'hagués completat íntegrament, perquè és gairebé segur que, disposada aquella façana damunt la grandiosa gronada que es bastí després, l'efecte de la nostra Seu no hauria donat la impressió fortíssima que avui dona: l'esllanguiment de la façana s'hauria exagerat més i les proporcions haurien perdut tot equilibri, que és precisament l'ordenador de tota obra bella.

Ens afeim en la nostra suposició, un dibuix vell, representant la sortida del rei Ferran VII de la Catedral de Girona, en retornar a Espanya després del seu exili a França. Vei'm en ell la silueta de la nostra Seu i es té una idea de l'efecte que produiria ara si el projecte primer hagués esdevingut un fet: no ens referim al pur detall dels elements arquitectònics, sinó a la proporció del conjunt.

JOAQUIM PLA.
Girona, octubre 1932.

Panorames de Girona

Les visions artístiques, antigues i modernes, que té la comarca i sobretot la ciutat de Girona, mai no seran prou admirades i compreses, malgrat la freqüència amb què ho remarquen els historiadors i els arqueòlegs. Girona té dos caires ben distintes, l'antic i el modern. Al costat de les muralles i edificis seculars s'hi aixequen cases superbes algunes d'elles d'estil atrevit, com les que ha planejat l'arquitecte gironí Rafael Masó.

L'època de marcat regust històric que es recorda pels gironins amb més entusiasme és la invasió dels francesos en 1808 durant la qual quedà pal·lada la valentia dels ciutadans que a la primera embussada aconseguiren fer entrar les tropes àrides d'indomiti de sang que acabà l'època general Duhamel. El temps va desfer les muralles de pedra, però la muralla del record de les gastes i els compatriotes no la pot desfer el

temps perquè cada dia que passa es referma; i la tradició és transmesa íntegra i pura de pares a fills.

Tot el temps que portem de segle XX ha contribuït a la transformació i a la modernització de Girona. S'han aixemplant els seus carrers i el raï de construcció d'edificis s'ha triplicat. Fent via d'un a l'altre extrem de la ciutat, des de la plaça on hi ha la l'antiga Universitat i el Convent de Sant Domènec (avui caserna) fins a la carretera de Santa Eugènia, hom fa un traspass positiu de la història antiga a la moderna de la ciutat de Girona. Aduhuc pels voltants de la Catedral veiem encara tímidas donzelles que us miren recatadament o "a veure que no us han vist mentre s'arreglen els pèls de la falldia llarga fins a mitja cama" el cos cenyit amb un davantal nou. A les cinquanta passes, però, us trobeu al cor de la ciutat moderna, i tot d'una obriu els ulls a una visió nova. La cridòria del mercat matinal muntada pels esgrups d'un acordió o d'una guitarra cansada de correr pòpies, donen la sensació d'un dels innumrables "carcats de barriada de Barcelona amb la diferència que no han de suportar els xicles dels tramvies i la vigilància dels quardies urbans que torturen els venedors ambulants que no paguen contribució.

Els establiments dels carrers cèntrics formen un mosaic alegre i el mateix bigarrament us fa recordar a cada pas la barreja de la ciutat antiga i moderna. Al costat d'una joieria amb la façana d'estil cubista trobareu una botiga antiga que ven a mil·lars més corrent, i tocant a una gran fabrica, en el carrer més cèntric de la ciutat, hi veieu un establiment magnífic on hi ha exposades les més belles teles i maniquis artístics per a les dames de totes les categories socials.

A l'hora del mercat matinal alternen les noies menestres amb les noies de servei que vingudes de pobles veïns agafen certes pretensions perquè han après d'abillarse de falsos que puguin mostrar les turqueses del cos, i s'han acostumat a dir sabates amb falons alts. Tampoc no són escasses al centre de la ciutat moderna les belles "mitj netes", que semblen trasplantades de ciutats populeuses. Podem figurar-nos el contrast que hom experimenta en veure passar per l'arcada centenària de la Pujaia d' Sant Domènec una aigua i damelles de belles formes de cere maquillada, amb esbames nres o amb mitjons de desport. Ben segur que si les pedres de les escales, que de tant segles que hi són a l'han perdut el compte, poguessin parlar, es rebel·larien al pas d'aquella figura consentent de la seva bellesa i amb pretensions de "dapper americana".

Els panormes moderns que presenta la comarca de Girona són variadíssims i tots sadollats de la tradició familiar que no s'aparta mai de la consciència dels ciutadans, aduuc en la vida moderna que es mou en el marc antic, s'hi entreuen el seny clàssic i confortador dels avantpassats.

JAUME ARROYO

L'urbanització de l'Onyar

Em refereixo, naturalment, al riu Onyar en el seu pas per Girona. El vell Onyar crea a la ciutat un doble problema d'estètica i d'higiene. És a dir, un problema amb els factors essencials de tots els de caràcter urbà.

Entorn d'aquest afer s'han donat molts parers; s'han llançat moltes iniciatives; s'han escrit molts de consells. Però s'ha actuat ben poc. I el poc que s'ha fet ha estat per a agreujar la qüestió.

Dos dels desvaris d'aquells qui proposaven desviar el liti del riu per a fer-lo escórrer pels afores de la ciutat, com si es tracés d'una senzill carretera, fins als qui defensaven l'absurd projecte de cobrir-lo encara que fos mutilant l'aspecte secular de la nostra Girona, hi ha hagut de tot.

Remaquem les obres que anys enrera es practicaren a iniciativa d'un alcalde de reial ordre, de les quals ja no queda res. Remaquem la grotesca idea de construir una plaça mercat damunt del riu amb pretensions d'iniciar l'urbanització, projecte iniciat i que ha acabat amb l'exampila, al meu entendre absurd, de la Hambla de Verdguer. I finalment assenyalem l'actual projecte d'urbanització o d'embelliment a base de banals obres de jardineria que han de fer la mateixa rà, ràpida i tràgica, d'aquells ponts o passeres de fusta que anys enrera construïen damunt del mateix riu, que sempre estrenaven després d'una riada de les que han fet famós aquest riu que imprimeix caràcter a la ciutat.

Tot el que s'ha fet i molt del que s'ha dit ho estimem absurd i catàstròfic. Jo crec que els que tenen una bona orientació per a resoldre aquest problema són aquells que es disposen a envestir-lo per a netejar el seu cabal primer i urbanitzar les ribes després.

Per a netejar-lo no n'hi ha pas prou d'establir un servei de policia per a evitar que els veïns llençin residus al riu des dels balcons i finestres de la part posterior de llurs domiciliis. Això ha fracassat rodonament. I encara que s'hagués obtingut quelcom d'eficàcia, sempre quedaria el riu en servei de claveguera general on hi van a parar, de tots els domiciliis, els residus més o menys ben canalitzats.

Cal, doncs, primer de tot, lliurar el riu de la funció col·lectora. Hi ha molts veïns que no volen comprendre el per què no és correcte llançar escombraries des del balcó, quan els safareis i els waders de llurs domiciliis van a parar al mateix riu.

Es cosa dels tècnics estudiar la forma de suprimir aquesta funció del riu; és a dir, ells han de determinar o presentar un projecte de clavegueres per a recollir tota la brutícia que avui aplega i passa pel Onyar.

Una vegada obtinguda la neteja caldrà enfocar l'aspecte del gran embelliment i fins utilització de gran part de la Ribera de l'Onyar. I això, al meu entendre, és qüestió resolta en altres poblacions europees.

No res de jardineria. Cal una obra sòlida, en forma d'un ampli moll, per exemple, que guanyés els desni-

vells d'una manera o altra i que damunt seu l'Onyar pogués llançar hi totes les inundacions que els temporals ens deparin, sense risc de sofrir estropis.

Així, entenc que és com caldrà enfocar els treballs per a resoldre el problema greu, gravíssim, que ens planteja l'Onyar a la ciutat de Girona.

R. XIFRA I RIERA

Jocs Florals de Girona 1932

VEREDICTE LITERARI

I. Flor Natural: «Sentors d'estiu» i «La vall d'Ossor».

Accésit: «L'amada imaginària».

II. Englantina: «Triptic de Girona».

Accésit: «Eloc de muntanya».

III. Viola d'Or: «Penediment».

Accésit: «Altitud».

IV. Premi de la Comissaria Delegada de la Generalitat, 250 pessetes: «Salvor marítim gironí».

V. Premi de l'Ajuntament d'aquesta ciutat, 300 pessetes: «Les Arts Gràfiques a Girona».

Accésit: «Victòria dels gironins sobre els francesos», 100 pessetes.

VI. Premi del governador civil, 150 pessetes: «Dels camins de la vida».

VII. Premi del Consistori dels Jocs Florals, 150 pessetes: «Pomes sense rumba».

Accésit: «Elegies», 100 pessetes.

VIII. Premi extraordinari dels man-tenedors, 100 pessetes: «Tres instants dins el cercle».

VEREDICTE MUSICAL

IX. Premi de 250 pessetes: «Plorant el fill».

Accésit: «Puigscalm».

X. Premi de 150 pessetes: «Poema de Divendres Sant».

Accésit: «Candorós anhel».

XI. Premi de 150 pessetes: «Quatre cançons».

Accésit: «Aplec de cançons originals».

Girona-Barcelona, 25 d'octubre 1932.

Pel Jurat, qualificador: President, Joan Estelrich Artigues; vocals: Joaquim Pla i Cargol, Miquel de Palol i Felip A. Bulart i Riap, T. Roig i Llop i P. Francis Arrol; secretari, Jaume Arroyo Gumbau.

Pel Jurat musical: President, Francesc Sobrequés; vocals: Francesc Masó i reverend Ferran Forns.

Pel Consistori dels Jocs Florals: President, Albert de Quintana; tesor, Lluís Francquesa; secretari, Jaume Arroyo; vocals: Josep de Puig Suñer i reverend doctor Josep Casanoves.

Advertiments:

La festa se celebrà el dia de Tots-Sants a les cinc de la tarda, al Teatre Municipal de Girona.

Els autors premials s'hauran de presentar a recollir els premis o en el cas d'estar absents, caldrà que es facin representar.

A les nou de la vetlla se celebrà un àpat d'homenatge a la Regina de la festa i al poeta Llorellat (Tots els que vulguin assistir-hi ho podran fer adquirint un tiquet de 15 pessetes que repartirà el secretari dels Jocs Florals, Alvaréz de Castro, 7.

—Per voluntat del Sr. Farran Agu-

lló, degà dels Mestres en Gal Saher i guardador de la Flor Natural, a estat elegida Regina dels Jocs Florals d'enguany, la bellíssima i distingida damisella Elena Noguera Masó, la qual ja ha rebut nombroses felicitacions per la seva elecció.

Modalitats dels contractes d'arrendament i parceria a la província de Girona

En relació íntima amb la ponderada divisió de la propietat i la naturalesa dels conreus ha regulat el costum, en primer terme, els contractes que fixen les relacions entre propietaris i cultivadors de la terra en aquesta «provincia».

En quant a la divisió de la propietat, compta la província de Girona 66.000 propietaris. Això implica la característica de propietats de poca extensió, que varia entre 4 o 5 vessanes (la vessana equival a 21'87 arees) a 25 o 30 que són les més, sense que en manquin d'altres de 100 vessanes i algunes, les menys, de 200 a 300. Les primeres són cultivades pels mateixos amos; però no deixen de comptar-se per dotzenes els propietaris que cultiven finques properes de la segona i tercera indicada extensió.

Les que resten estan donades a arrendament o parceria.

També els conreus variats que es donen en la provincia han influït en les característiques dels contractes. Presenta conreus variadíssims, des dels clàssics a Espanya, blat, vinya, olivera, fins als especialitzats: patata, primerícia en el litoral, que s'exporta a Anglaterra, patata de l'alta muntanya que té força d'estima per a llavor, blat de moro de seça, hortaliçes, llegums (mongetes i fassols) en les terres que es reguen, que també es dediquen al conreu de blat de moro. Però com a producció bàsica, la ramaderia, amb la cria de vaques per a carn i llet, porcs i la ramaderia petita, gallines, conills, ànecs i oques, de manera que alternen amb aquells altres conreus per a la producció de farratges tendres, prats artificials, conills, fassols, tubercles i arrels (remolatxa, pastanaga, etc.) per a l'alimentació del bestiar, que és el que constitueix la font de riquesa principal i com a conseqüència la d'entrades del nostre agricultor.

De tot això pot arribar-se a la conclusió que, de desaparèixer la ramaderia, la pobresa s'apoderaria dels nostres camps per manca, primer, a l'agricultor, els adobs naturals que recull amb abundor per a les seves terres, i en segon lloc perquè a menys d'altres especials conreus, sobretot els de regadiu, ni la producció de cereal, ni la de vi i oli no donarien el necessari per a viure amb el relatiu benestar que ha estat aconseguint en el camp, tret de determinats indrets de

la província.

Quant al contracte d'arrendament s'aplica a les hisendes que a més de les terres tenen casa de pagès (masia) és especial com es coneixia la facultat de l'arrendador d'entrar i sortir de la finca arrendada.

En concertar-se l'arrendament, generalment es té en compte, en fixar-nomes que les terres de conreu, però

l'Alt Empordà, on la producció vinícola constitueix una riquesa per l'especial bonat dels seus bous, molt apreciats a l'estranger.

Aquest caire especial de la ramaderia es fa sentir en gran manera en les modalitats dels contractes d'arrendament i parceria 50 anys enrera: a parceria es concertaven al terç els cereals col·lits de les masies o sigui en les hisendes que amb masoveria hi van compreses, 50, 70 o 100 vessanes; però d'encà que la ramaderia s'ha estès, amb el conreu de l'al·fals, que en aquells temps es desconeixia, i amb el major preu dels seus productes, s'han adoptat els contractes d'arrendament a preu alcat o els contractes de parceria a la meitat de fruits aportant-hi el propietari el capital per a la compra de bestiar de tals explotacions.

Aduhuc en els casos de senzills arrendaments de terres de poca cabuda, la producció ramadera ha permès satisfer canons relativament grossos pel avantatge que a l'agricultor donen, disposant sempre de farratges per a alimentar el bestiar. Sense les explotacions ramaderes, indubitablement, no haurien pogut pagar-se els arrendaments que s'han vingut cotitzant en justa emulació per a estendre llurs explotacions agro-pecuàries.

II.

Amb aquests antecedents poden ja estudiar-se, encara que d'una manera superficial, les formes de concessió de terres en explotació, que es presenten de dues maneres: l'arrendament senzill i la parceria, adoptant-se una o altre, en general, segons la mena de conreu.

El contracte d'arrendament es regula pel Codi civil i el de parceria, que consisteix en el pagament per l'arrendador o parcer d'una part de la collita recollida, que és el terç o la meitat, en lloc del preu fix en diner, havent-se de distingir la parceria senzill de la masoveria que té lloc quan el conreador ocupa la casa de pagès que agrupa les terres arrendades, en el qual cas l'arrendatari pren el nom de masover.

Generalment el contracte d'arrendament es fixa per un any, prorrogant-se per un altre any i així successivament, si una de les parts no aconsegueix l'altra perquè deixi a lliure disposició del propietari o arrendador entrant, al cap de l'any d'haver-se donat el comiat, que ha d'esser en data fixada o sigui el mateix dia o bé uns dies abans del que havia de satisfereix el preu; i com que és costum fer-ho en festes especials, per Sant Joan, Sant Miquel, Nadal, el comiat ha de donar-se un any abans en dites festes o amb alguns dies d'anticipació. El lloc de pagament es pacta que sigui en el domicili de l'arrendador.

Quant al contracte d'arrendament s'aplica a les hisendes que a més de les terres tenen casa de pagès (masia) és especial com es coneixia la facultat de l'arrendador d'entrar i sortir de la finca arrendada.

En concertar-se l'arrendament, generalment es té en compte, en fixar-nomes que les terres de conreu, però

ELECTRO QUIMICA BERENGUER

S. A.

Fàbrica de productes químics

Capital: 1.200.000 pessetes

Fàbrica de sosa càustica, clorur de calç i lleixiu

Carrer Doctor Antic Roca

Telèfon urbà 82 - GIRONA

Mateu, Bonmatí i Companyia

Banca Borsa Canvi

PLAÇA REPÚBLICA, N.º 12 i CIUTADANS, NÚMERO 1

NEGOCIACIO DE 101A MENA DE CUPONS NACIONALS I ESTRANGERS

INFORMACIONS SUBSCRIPCIONS A FINANCIERES 101S ELS EMPRESARIS

FONERIA DE FERRO I METALLS TALLERS MECANICS

Exposició: Plaça Constitució, 3

Tomàs, Solés i C.º

S. en C.

CARRER DE BARCELONA, 39 BIS

GIRONA

Telèfons: Urbà, 242 Interurbà, 6

DALMAU CARLES, PLA, S. A.

EDITORS

GIRONA

L'actualitat política

Trobada a Saragossa d'una fàbrica d'explosius. - Notes i comentaris al viatge d'Herriot. - Radicals contraris de l'Estatut. - Els sense treball a Santander. - Vagues finides a Saragossa i San Sebastián. - El regionalisme andalús

El senyor Herriot visita el Museu del Prado

Madrid, 31. — Des de la presidència, M. Herriot, amb el seu següel, és traslladat al Museu del Prado, que té un interès especial a visitar. Al carrer es troba amb uns nens que en francès donaven visques al President.

Aquest s'hi acostà i els amanyagà. Després es dirigí a una fruiteria propera i adquirí, per als nens, fruites, les quals foren rebudes per aquesta amb un natural agraïment.

Aquest gest de democràcia del President del Consell francès, fou acollit pels transeünts amb una nodrida salva d'aplaudiments.

Al Museu, el senyor Herriot, admirà les obres existents i especialment les de Velázquez i Goya.

Sobre aquesta darrera pintura i els successos esdevinguts durant la invasió francesa, sembla que feu algun comentari.

Visita a l'Ajuntament

Madrid, 31. — Després de visitar el Museu del Prado, al qual tornà després, el president senyor Herriot arribà a la 150 a l'Ajuntament.

L'alcalde i tots els regidors, l'educador dels monàrquics de tots els matons, sortiren a rebre'l al peu de l'escala. Precedits dels macedons pujaren al pis principal.

A l'escala hi havia formals els guardies municipals de cavalleria abillats amb les cuirasses de gran gala. Tant al pati de cristalls, com al vestíbul, saló dels Passos Perduts, saló de sessions i despatx de l'alcalde, eren profusament decorats amb tapissos i ornats amb garlandes de flors.

Al frontis d'entrada i al pati de cristalls, hi havia sengles trofeus amb les banderes francesa i espanyola.

El senyor Herriot, del Saló de Passos Perduts, passà al despatx de l'alcalde, antic local de corregidors, les pintures murals del qual contemplà detalladament i admirà.

També tingué frases d'elogi per a l'antiga Custòdia municipal que figurava en les processons del Corpus, i preguntà si els tapissos que ornaven els salons havien estat confeccionats a Madrid.

Al pati de cristalls, en unes tauletes a l'escala, el senyor Herriot netament espanyol, acompanyat amb el de Xerxo.

El president francès romangué a l'Ajuntament fins a les 2 h.

A l'esmentada hora sortí de la Casa Consistorial acompanyat sempre de l'alcalde i els regidors, i es dirigí a l'ambaixada francesa.

Una lliga de periodistes republicans

Madrid, 31. — Per iniciativa d'un grup de periodistes perianysants a les redaccions dels periòdics republicans madrilenys, ha quedat constituïda la Lliga de Periodistes Republicans.

A la reunió, en la qual s'acordà la constitució de la Lliga, havien estat convocats tres redactors per cada un dels periòdics de Madrid, «El Liberal», «Heraldo de Madrid», «El Libertad», «El Sol», «La Voz», «Ahorra» i «Luz».

A l'acta de constitució de la Lliga de Periodistes Republicans es fixa com a fi essencial de la nova organització, la defensa dels postulats fonamentals del règim democràtic, polític, civil, laic i de justícia social.

En l'ordre professional, la Lliga defensarà els drets del periodista polític per a mantenir íntegrament el seu patrimoni ideològic, i crearà una estreta solidaritat entre els periodistes republicans.

Amb aquest fi, la Lliga constituirà seccions provincials o regionals, a tot Espanya.

En l'aspecte internacional, la Lliga organitzarà un servei d'intercanvi de notícies per a facilitar a l'opinió pública, de tots els països, una informació verídica al marge dels interessos particulars i sense deformacions partidistes.

S'acordà, a més, nomenar una ponència encarregada de redactar el reglament de la Lliga, formada pels senyors Xavier Bueno, redactor de «Luz»; Paul Masip, sots-director de «La Voz»; Manuel Chaves Nogales, sots-director d'«Ahorra»; Lluís Sirel, redactor de «El Libertad»; i Josep Simón Valdivieso, redactor-cap d'«Heraldo de Madrid».

Quan aquesta ponència tingui acabats els treballs, es convocarà als periodistes republicans a una assemblea, per a discutir i aprovar el reglament.

Tres oficials de cavalleria empresonats

Madrid, 31. — Per ordre del jutge especial que entén en els successos del 10 d'agost, senyor Iglesias del Portal, han ingressat aquest matí a presons militars, els oficials de cavalleria senyors Enric Caballero Vandellana, capità, i els tinentes senyors Benet Rodríguez Frutos i el senyor Joan Ponce de León.

Hom els suposa complicats en el moviment revolucionari de Madrid.

Soldats espanyols escapats de la presó

Madrid, 31. — A darrera hora de la nit passada es feren escapats de la presó militar per una finestra i la paret corresponent a la porta posterior de les presons, els soldats del Centre de Transmissió, Carlos Ponzano i els infants Albert, Maloro i Joan Yuste López.

Les autoritats practiquen gestions per a detenir els fugitius, i s'ha donat ordre d'insultar l'oportunitat expedient.

La denúncia de béns atribuïts als jesuïtes

Madrid, 31. — «La Voz», diu el següent: «Parece que ha reunido plena confirmación la noticia que en nuestro

número del sábado, dábamos referente a una denuncia formulada ante el patronato de incautación de bienes de los jesuitas sobre cuantiosos bienes que pertenecían a la Compañía de Jesús y que figuraban inscritos a nombre de otras personas.

Hoy llegan a nuestro poder nuevos e interesantes datos del mismo asunto y podemos precisar más los que anteriormente dimos.

Según tenemos entendido, el denunciante de estos bienes clandestinos es D. Domingo Rubio Martínez, que no fué senador del antiguo régimen ni desempeñó ningún cargo político. Esto sería una formulación su denuncia para hacer un bien a la República.

Los bienes denunciados corresponden a la jurisdicción de Chamartín de la Rosa y están inscritos en el Registro de la Propiedad de Colmenar Viejo, a nombre de personas diferentes.

Los mencionados bienes fueron heredados por la Compañía de Jesús de la Duquesa de Tovar, y a estos bienes, que son terrenos de pinar, huertas, etc., se atribuye un valor de cerca de treinta millones de pesetas.

Los radicales enemigos de l'Estatut

Santiago, 31. — S'ha celebrat un miting radical, al qual assistiren els diputats senyors Abad Conde, Salgado i López Varela.

Els oradors combatieren el Govern i es mostraren enemics de l'Estatut de Catalunya, que creuen que efracciona.

També es mostraren enemics de la suspensió de periòdics i altres mesures de govern.

Digueren que el senyor Lerroux farà una Espanya gran i que serà poder, si bé no té cap pressa per a ésser-hi.

Durant l'acte hi hagué algunes interrupcions.

Concorregué al miting don Emilià Iglesias, però no parlà.

Són trobats a Saragossa objectes per a fabricar explosius

Saragossa, 31. — Amb motiu dels successos terroristes que s'han desenvolupat en aquesta capital ja fa algun temps, la policia que ha vingut de Madrid muntà un servei especial i ungué coneixement que al barri de Les Delicias hi havia individus sospitosos, que es reunien a certa casa del carrer de Graus.

Efectuant un registre, foren trobats molts ingredients i preparats per a la fabricació d'explosius.

Foren detinguts Francesc Valdelon Sopena i Josep M. Aparicio Ocarri.

Foren ocupades quatre caixes de metralla, amb 12 quilos cada una de clorat de potassa pura, gran quantitat de glicerina, sofre, acid sulfuric i altres matèries.

La policia pogué detenir després Isidor Lorente i Josep M. Fracheta. Aquest darrer té antecedents penals a la Direcció General de Seguretat.

S'acordà, a més, nomenar una ponència encarregada de redactar el reglament de la Lliga, formada pels senyors Xavier Bueno, redactor de «Luz»; Paul Masip, sots-director de «La Voz»; Manuel Chaves Nogales, sots-director d'«Ahorra»; Lluís Sirel, redactor de «El Libertad»; i Josep Simón Valdivieso, redactor-cap d'«Heraldo de Madrid».

Quan aquesta ponència tingui acabats els treballs, es convocarà als periodistes republicans a una assemblea, per a discutir i aprovar el reglament.

En l'aspecte internacional, la Lliga organitzarà un servei d'intercanvi de notícies per a facilitar a l'opinió pública, de tots els països, una informació verídica al marge dels interessos particulars i sense deformacions partidistes.

S'acordà, a més, nomenar una ponència encarregada de redactar el reglament de la Lliga, formada pels senyors Xavier Bueno, redactor de «Luz»; Paul Masip, sots-director de «La Voz»; Manuel Chaves Nogales, sots-director d'«Ahorra»; Lluís Sirel, redactor de «El Libertad»; i Josep Simón Valdivieso, redactor-cap d'«Heraldo de Madrid».

Quan aquesta ponència tingui acabats els treballs, es convocarà als periodistes republicans a una assemblea, per a discutir i aprovar el reglament.

En l'aspecte internacional, la Lliga organitzarà un servei d'intercanvi de notícies per a facilitar a l'opinió pública, de tots els països, una informació verídica al marge dels interessos particulars i sense deformacions partidistes.

S'acordà, a més, nomenar una ponència encarregada de redactar el reglament de la Lliga, formada pels senyors Xavier Bueno, redactor de «Luz»; Paul Masip, sots-director de «La Voz»; Manuel Chaves Nogales, sots-director d'«Ahorra»; Lluís Sirel, redactor de «El Libertad»; i Josep Simón Valdivieso, redactor-cap d'«Heraldo de Madrid».

Quan aquesta ponència tingui acabats els treballs, es convocarà als periodistes republicans a una assemblea, per a discutir i aprovar el reglament.

En l'aspecte internacional, la Lliga organitzarà un servei d'intercanvi de notícies per a facilitar a l'opinió pública, de tots els països, una informació verídica al marge dels interessos particulars i sense deformacions partidistes.

S'acordà, a més, nomenar una ponència encarregada de redactar el reglament de la Lliga, formada pels senyors Xavier Bueno, redactor de «Luz»; Paul Masip, sots-director de «La Voz»; Manuel Chaves Nogales, sots-director d'«Ahorra»; Lluís Sirel, redactor de «El Libertad»; i Josep Simón Valdivieso, redactor-cap d'«Heraldo de Madrid».

Quan aquesta ponència tingui acabats els treballs, es convocarà als periodistes republicans a una assemblea, per a discutir i aprovar el reglament.

En l'aspecte internacional, la Lliga organitzarà un servei d'intercanvi de notícies per a facilitar a l'opinió pública, de tots els països, una informació verídica al marge dels interessos particulars i sense deformacions partidistes.

S'acordà, a més, nomenar una ponència encarregada de redactar el reglament de la Lliga, formada pels senyors Xavier Bueno, redactor de «Luz»; Paul Masip, sots-director de «La Voz»; Manuel Chaves Nogales, sots-director d'«Ahorra»; Lluís Sirel, redactor de «El Libertad»; i Josep Simón Valdivieso, redactor-cap d'«Heraldo de Madrid».

Quan aquesta ponència tingui acabats els treballs, es convocarà als periodistes republicans a una assemblea, per a discutir i aprovar el reglament.

En l'aspecte internacional, la Lliga organitzarà un servei d'intercanvi de notícies per a facilitar a l'opinió pública, de tots els països, una informació verídica al marge dels interessos particulars i sense deformacions partidistes.

S'acordà, a més, nomenar una ponència encarregada de redactar el reglament de la Lliga, formada pels senyors Xavier Bueno, redactor de «Luz»; Paul Masip, sots-director de «La Voz»; Manuel Chaves Nogales, sots-director d'«Ahorra»; Lluís Sirel, redactor de «El Libertad»; i Josep Simón Valdivieso, redactor-cap d'«Heraldo de Madrid».

Quan aquesta ponència tingui acabats els treballs, es convocarà als periodistes republicans a una assemblea, per a discutir i aprovar el reglament.

En l'aspecte internacional, la Lliga organitzarà un servei d'intercanvi de notícies per a facilitar a l'opinió pública, de tots els països, una informació verídica al marge dels interessos particulars i sense deformacions partidistes.

La nova executiva tingué un breu canvi d'impressions, i un d'aquests dies designarà la persona que exercirà el càrrec de tesorero.

El secretari general serà don Trifó Gómez Sanjosé, vocal de l'executiva.

Convenis entre Espanya i França

Madrid, 31. — La premsa ha publicat diversos telegrams de Madrid, entre els quals n'hi ha un comunicat per l'agència Havas, que indica que la presència del ministre francès, M. Daladier, ha tingut com a conseqüència immediata la preparació de tres projectes de conveni entre Espanya i França.

Afegeixen els telegrams que un d'aquests convenis es refereix als contractes de treball i a emigració en general; el segon, a la reciprocitat del socors de parats, i el tercer, a transferència de les assegurances socials fetes pels obrers d'un i altre país.

Preguntat el sots-secretari del Treball, senyor Fabra Ribas, sobre la veritat d'aquestes notícies, de les quals no ha dit res encara la premsa espanyola, manifestà que, en efecte, hi ha hagut algunes converses sobre els punts indicats i que els tècnics dels ministeris de Treball, espanyol i francès, estan ultimant els textos, que segurament seran acceptats pels governs de les dues Repúbliques germanes.

«Podeu donar-nos més detalls sobre el contingut de l'esmentat conveni?»

«Ja ho dirà tot el Govern al seu degut temps» — contestà el senyor Fabra Ribas — l'únic que puc dir és que els convenis s'imposen en un act de esperit de justícia, humanitat i solidaritat, entre ambdós pobles.

Excursió a Alcalá

Madrid, 31. — A dos quarts de cinc de la tarda arribava a Alcalá de Henares el cap del Govern francès amb les persones que l'acompanyaven.

El cotxe es deturà a la porta de la ciutat.

M. Herriot baixà de l'automòbil per tal de rebre la salutació de l'alcalde i altres autoritats de la ciutat que l'esperaven.

Després de canviar-se mútues frases d'afecte la comitiva, que rodejava el cap del Govern francès, es dirigí, a peu, vers la població.

Una gran garrócia rodejava el grup format pel president del Consell de Ministres francès i els seus acompanyants, i prodigaren a M. Herriot vives manifestacions d'entusiasme.

M. Herriot es dirigí primerament a visitar l'arxiu i després la Universitat i romangué llarga estona al paranimf.

Allí li foren explicades les cerimònies que es realitzaven antigament per a la investidura del grau de doctor i que s'han reproduït últimament per al major prestigi de la concessió d'aquest títol.

El president del Govern francès anà després a l'Hostal de l'Estudiant on va estar breus moments, i per últim a l'Ajuntament on fou improvisada una veritable recepció.

El cap del Govern francès es mostrava profundament satisfet de l'excursió realitzada i tingué frases d'elogi per a la ciutat d'Alcalá per les meravelles arquitectòniques i històriques.

Informacions periodístiques de la visita

Madrid, 31. — Els periòdics dediquen llargues informacions al viatge de M. Herriot a Espanya.

També els periòdics publiquen frases de salutació a l'il·lustre polític francès i comenten les circumstàncies i l'abast d'aquest viatge.

«Luz», diu: «Han corrido diversas interpretaciones de este viaje, relacionadas con la política internacional.

Desde el primer momento fueron denunciadas en estas columnas como una nueva forma de ofensiva contra la República.

Más tarde las desmentieron tácitamente el propio M. Herriot y nuestro ministro de Estado.

Claro está que el viaje no es un viaje al vacío.

Existen entre España y Francia relaciones ideológicas y de intereses comunes que pueden dar objeto a que sea fecunda la entrevista sin que sea necesario para justificarse a acudir a fantasías bellas.

Existen relaciones comerciales y el régimen francés de contingentes, las dificultades y agrías; existe también en Francia una masa enorme de obreros españoles que no encuentran en el país vecino circunstancias favorables para el trabajo y para su subsistencia.

En unas declaraciones a la Hoja Oficial del Lunes, don Indalecio Prieto parece aludir a estos problemas, y uno solo de los dos que se resuelve o que cuando menos mejorara en su situación presente, bastaría para dar a la visita de Mr. Herriot, un sentido preciso.

Tiene esta visita otra significación clara contra la cual se dirigen los ataques de los que han hablado del viaje de Mr. Herriot.

Esta significación es el deseo de demostrar la satisfacción con que Francia ve el régimen republicano de España, y una prueba de este deseo la constituye la decisión del gobierno francés que ha intentado a los conspiradores monárquicos que habían instalado su cuartel general en las cercanías de la frontera.

Esta vecindad era peligrosa, no por que pudiera dar lugar al triunfo de ninguna intención, sino por la perturbación que suponía, perturbación que era constante e insistente.

El alejamiento supone por lo tanto el establecimiento del Orden Público dentro de España; pero sería conveniente advertir que Francia tiene en España otra frontera, la de Marruecos, en cuyas cercanías actúan también conspiradores monárquicos con un propósito aún más criminal que el de los que maniobraban en Biarritz.

La visita de Mr. Herriot supone que Francia, con el deseo de contribuir a la consolidación de nuestra República, adoptará las medidas necesarias para alejar estos elementos de peligro de las inmediaciones de la

frontera de nuestra zona en Marruecos.

Si se logra este resultado deberemos considerar sumamente fructífera la entrevista de M. Herriot con los gobernantes de nuestra República.

Con ello habremos conseguido un paso adelante por el camino de la normalidad, que no puede ser otro que la consolidación del Régimen actual.

«Informaciones», diu: «Faltaba ser apreciar que la acogida afectuosa de que indudablemente será objeto y en la que podrá comprobar la espontánea simpatía popular que ha despertado su viaje, de que las relaciones pacíficas de todas clases entre su país y el nuestro son múltiples no sólo del Gobierno, sino de toda la nación.

Tenemos con el país vecino vínculos intelectuales y económicos que exigen entre nosotros una mutua colaboración.

Es idéntico en ambos el anhelo de paz y para España constituye un postulado común de todos los partidos el mantener apartado el país de toda contingencia bélica.

El viaje d'Herriot

COMENTARIS ALEMANYS

Berlin, 31. — El viatge del senyor Herriot a Espanya és seguit amb viva atenció per la premsa alemanya, que tracta d'atribuir a aquesta visita molts secrets i intencions imperiales.

El diari pan-germanista «Deutsche Zeitung», parla del «viatge de l'Estat Major del senyor Herriot a Madrid» i la premsa nacionalista torna a fer-se ressò dels rumors tendenciosos que llança fa alguns setmanes i que han estat desmentides per part dels Govern francès i espanyol.

L'esmentada premsa s'esforça a persuadir els seus lectors que el senyor Herriot ha anat a Madrid a concloure una aliança militar secreta. Cabalment es tracta d'obtenir d'Espanya el llibre pas pel seu territori de les tropes colonials franceses; el règim de Rio de Oro, la ciutat internacional de Tànger i la seva eventual del Marroc espanyol van a ésser tractats segons l'esmentada premsa en aquest viatge.

En realitat els òrgans nacionals alemanys dissimulen molt malament el despit que els causen les relacions de bon veïnat de les Repúbliques francesa i espanyola i registren amb amargura els despatxos d'Espanya, segons els quals, el senyor Herriot ha rebut una acollida triomfal.

Aquests periòdics per altra part fingeixen no veure en la cordialitat amb què el cap del Govern francès ha estat rebut a Espanya sinó el resultat de la propaganda francesa, propaganda que ha valgut ja a França el milionari de les seves relacions diplomàtiques amb la Gran Bretanya i Estats Units.

Amb tot, contat aquesta premsa nacionalista que reprava violentament el Govern de deixar isolada Alemanya a causa d'una mala diplomàcia, alguns òrgans liberals diuen que la falta és de la política alemanya i no de la manera com és exercida a l'Estranger.—Fabra.

Visita a Besteiro. — Referència del que han parlat

Madrid, 31. — Després de visitar al senyor Alcalá Zamora, Mr. Herriot s'adreça aquest matí al Congrés per a saludar al senyor Besteiro.

Com que no es tractava d'una visita oficial a la Cambra, sinó simplement saludar el seu president, era poc els diputats que havien acudit allí quan Mr. Herriot féu acte de presència a la Cambra.

Entre ells hi havia els senyors Unamuno, Gil Robles i Lluís de Tapia.

A la porta esperaven M. Herriot, que venia acompanyat de l'ambaixador francès senyor del Rio (Ciril), el senyor Barnes, vice-president de la Cambra, i el senyor Rosado.

Mr. Herriot saludà tots els diputats molt efusivament i immediatament passà al despatx del senyor Besteiro.

L'entrevista durà fins prop de les dues.

El senyor Besteiro acomiadà el cap del Govern francès, al rebedor.

En aquest moment els periodistes s'aproparen a l'ambaixador de França Mr. Herbetie, i li preguntaren si els podia dir alguna cosa del tractat a l'entrevista.

L'ambaixador, molt amable, digué el següent: «El senyor Rosado.

«Ha estat una conversa molt cordial i s'ha parlat de tot amb l'entusiasme característica dels dos presidents.

En aparèixer Mr. Herriot a la porta de la Cambra que dona al carrer de Floridablanca, la gent que hi havia congregada, donà visques a França, a Espanya i al cap del Govern francès.

M. Herriot saludava amb el barret a la mà i inclinant-se lleugerament.

Després de visitar Mr. Herriot el president de la Cambra, aquest rebé els periodistes.

«Estic molt satisfet» — començà dient el senyor Besteiro.

Mr. Herriot és molt efusiu i molt intel·ligent.

No s'ha parlat de res que pugui romandre ocult. Mr. Herriot s'ha interessat pels problemes pendents, i amb l'ambaixador de França; que estava present, i que els conèix més de prop, hem llançat una al·lusió sobre tots ells: Reforma Agrària, aplicació d'aquesta lei, etc., etc.

Heu parlat també de qüestions polítiques i el senyor Herriot ha insistit una vegada més en el fet de què no es doni al seu viatge cap encall secret, car sols ho ha motivat el desig de testimoniar el seu afecte i consideració a la República espanyola.

El viatge més aviat d'un viatge purament romàntic.

Com ja heu observat — continuà dient el senyor Besteiro — el senyor Herriot no tenia pressa per marxar, i no s'ha acomiadat fins que ha arribat a Madrid.

Això, senyors, demostra que s'hi trobava bé amb nosaltres, la qual cosa m'emplena de satisfacció.

Jo penso conèixer a alguns dels actes que assistirà el senyor Herriot, i ho faré amb molt de gust perquè, com ja heu dit el cap del Govern francès és molt intel·ligent i molt senzill.

Azaña feu importància a la visita rebuda

Madrid, 31. — Referint-se el senyor Azaña a la visita que al matí li ha fet el senyor Herriot, ha dit que havia estat de pura cortesia i que l'agraïa molt.

Per tant, afegí, no puc dir més sobre la visita, i amb relació a l'aput que es celebrà, ho de manifestar que mancarà de tot interès, car es tracta d'un apat íntim.

Amb aquest apat es tracta solament de manifestar la satisfacció que produeix al Govern espanyol, tenir a tan il·lustre hoste.

Acabà manifestant que es celebraria al Palau de Bonavista el Consell de Ministres, car hi ha molts assumptes pendents i no resta altre remei que treballar.

També digué el senyor Azaña, contestant a preguntes dels periodistes, que no podia acompanyar, a la tarda, el senyor Herriot, en viatge a Alcalá, perquè tenia feina al seu departament.

Advocat detingut a Granada

Granada, 31. — El jutge degà ha rebut un exhort del Jutjat de Màlaga en el qual demana la detenció de l'advocat dels sindicats únics, don Benet Paredes.

La detenció s'efectuà quan el senyor Paredes es trobava al Circuí Mercantil.

Els sindicats gestionen la llibertat de l'advocat, que demà ha d'actuar a l'Audiència.

La detenció obeeix a un discurs que pronuncià el senyor Paredes en un miting celebrat a Màlaga.

El banquet d'Azaña a Herriot

Madrid, 31. — El banquet amb què ha obsequiat el president del Consell al senyor Herriot, tingué caràcter íntim.

Organen els centres de la tauca el senyor Azaña i la seva muller.

Notícies de l'Estranger

El viatge d'Herriot

COMENTARIS ALEMANYS

Berlin, 31. — El viatge del senyor Herriot a Espanya és seguit amb viva atenció per la premsa alemanya, que tracta d'atribuir a aquesta visita molts secrets i intencions imperiales.

El diari pan-germanista «Deutsche Zeitung», parla del «viatge de l'Estat Major del senyor Herriot a Madrid» i la premsa nacionalista torna a fer-se ressò dels rumors tendenciosos que llança fa alguns setmanes i que han estat desmentides per part dels Govern francès i espanyol.

L'esmentada premsa

L'actualitat esportiva

Boxa

A L'IRIS PARK

En la vetllada del «Cinturó Barcelona», disbat els registrats els següents resultats.

Fora de programa, l'amateur Vilanova va vèncer, per punts, Malquer. En el combat Felip-Cornes, per al «Cinturó», el primer quedà desqualificat per boxar incorrectament. Berdejo, per punts, resultà vencedor de Gràcia.

Valls va perdre per punts davant Roque. Claret fou vençut per Lorente, per punts.

Casero, en un gran combat, que fou el millor de la nit, va vèncer Maestre, per punts. Tots dos foren oquejats amb una medalla d'or, pel magnífic combat lluitat.

Betés, al primer round, deixà k. o. Cantarero, d'un cop formidable. La concurrencia sortí molt satisfeta d'aquesta vetllada.

COMBATS DE BOXA A ANGLATERRA I FRANÇA

Manxester, 31. — S'ha celebrat una vetllada de boxa en la qual es disputava el campionat mundial de pesos mosques, entre Jackie Brown i Young Pérez. El primer va vèncer per abandonament del contrari al tretzè round.

Pérez ostentava el títol de campió mundial. París, 31. — S'ha celebrat un match de boxa per a disputar-se el campionat de pesos mitjans entre Naoel Thill, que ostentava el títol i Lee Young. El primer va vèncer per abandonament del contrari al vuitè round.

SOPAR D'HOMENATGE A PAULI UZUDUN

Demà a la nit se celebrarà a l'Hotel Orient el sopar que molts amics i admiradors del notable boxador base Pauli Uzudun, li ofereixen en prova d'admiració per les seves brillants actuacions en els rings de tot el món.

Els que vulguin adherir-se al dit àpat, han de formular les peticions de tiquets a les oficines de l'Olympia o bé a la direcció de l'Hotel Orient.

Hockey

C. A. D. O. I.

En aquests moments s'està organitzant, amb tot l'entusiasme i activitat, la formació d'equips per la pràctica d'hockey, al nou camp d'esports de la Bordeta.

El C. A. D. O. I. fa veient que tothom qui vulgui practicar l'hockey, s'inscrigui de seguida a la Secretaria de la Secció d'Esport i Excursionisme, per poder aïllar seleccionar els jugadors que el representaran en els pròxims campionats.

Ciclisme

ESPORT CICLISTA CATALA

Amb l'animació de costum, va celebrar aquesta entitat, el diumenge, la seva important prova de regularitat per a equips, titulada II Challenge Copa Socis (primer any), que es disputa entre equips excursionistes de les entitats ciclistes.

Rifa de Madrid

Premiat amb 100.000 pessetes. Núm. 25.618, Madrid, Girona, San Sebastián, València, Santander, Pizarra.

Premiat amb 50.000 pessetes. Núm. 10.494, Barcelona, Santa Cruz de Tenerife, València, Saragossa, Melilla, Oviedo.

Premiat amb 30.000 pessetes. Núm. 12.707, Barcelona, Puigroviola, Sevilla, Màlaga.

Premiat amb 25.000 pessetes. Núm. 28.118, Madrid, Ceuta, Corunya, Estepona, Tarragona.

Premiat amb 1.500 pessetes. Núm. 14.802, Barcelona, Palma de Mallorca, Eivissa, Oviedo, Madrid, Màlaga.

Núm. 41.437, Madrid, Castelló, Estepona, Sevilla, Madrid.

Núm. 2.478, Barcelona, La Feiguera, Santander, València.

Núm. 32.811, Barcelona, Villarreal, Granada, Múrcia, Barcelona, Sagunt, Nàpols, Figueras, San Sebastián, San Fernando, Oviedo, Còrdova, Vitoria.

Núm. 11.581, Sevilla, Cadix, Carrión, Corunya, Madrid, Bilbao.

Núm. 22.772, Barcelona, Madrid.

Núm. 38.547, Madrid.

Núm. 5.898, Granollers, Còrdova, León, Madrid, Màlaga, Portugal, Nàpols.

Núm. 4.862, Almería, Santander, Barcelona, Lleida, Sevilla, Bilbao.

Núm. 21.344, Barcelona, Santiago, Madrid, Màlaga, Oviedo, Sevilla.

Premiat amb 300 pessetes. DESENA.

017. CENTENA.

140 115 118 141 189 197 230 251 252 216 349 355 373 379 389 404 426 436 505 510 518 528 535 533 613 610 653 697 762 789 799 836 852 866 905 939 961 992 955

MIL.

012 019 083 171 174 302 305 361 297 301 343 365 397 419 415 451 465 487 504 530 546 547 605 624 630 659 758 814 816 855 862 964 965 974 981 989

070 084 128 141 189 199 309 311 296 300 338 363 368 421 467 484 525 531 547 589 661 711 718 724 760 791 836 857 878 890 925 932 941

TRES MIL.

018 021 027 038 031 084 108 168 202 210 217 226 214 318 309 400 447 479 544 551 619 682 763 803 831 832 897 874 884 971

QUATRE MIL.

027 063 116 180 181 238 244 2971 275 357 367 410 422 441 445 459 470 541 548 553 594 641 661 729 744 745 750 789 797 883 888 895 933 939 960

QUIN MIL.

039 040 043 088 107 143 110 357 172 180 202 221 237 249 272 235 265 262 310 314 328 338 394 396 401 425 465 487 492 496 538 540 562 563 572 661 663 762 763 790 812 827 838 847 853 904 908

En la d'aquest any hi han participat 19 equips de dos corredors, els quals representaven Esport Ciclista Català, Unió Ciclista de Sabadell, Esport Ciclista Poblet i Ciclos Catalans. Els quals varen esmerçar tota llur voluntat en recórrer a la regularitat de 44 quilòmetres per hora dels 96 de l'itinerari, repartit en una etapa al matí, de Barcelona a Terrassa, passant per Martorell i Olesa, i una altra a la tarda, de Terrassa a Barcelona, passant per Rubí i Molins de Rei.

Al migdia i durant el temps de neutralització, els concursants i els seguidors varen reunir-se a la Font del Roser, de Terrassa, per a dinar tots plegats.

Tots marxaren molt bé, i es classificaren dintre la millor harmonia. L'Esport Ciclista Català aquest any resulta detentor de la magnífica Copa Socis, per haver-se classificat primer d'un dels seus equips segons la següent classificació que ens trameta el Jurat.

1. Equip 13, Miquel Pujol i Joan Vila (S. C. C.), 6 punts.
2. Equip 12, Gabriel Serra i Joaquim Rosell (S. C. C.), 8 punts.
3. Equip 9, Gabriel Carvelló i Antoni Melà (S. C. C.), 9 punts.
4. Equip 12, Frederic Gisbert i Antoni Chantreño (U. S. S.), 11 punts.
5. Equip 17, D. Torres i A. Puente (S. C. P.), 11 punts.
6. Equip 2, Domènec Tarragó i Ricard Borràs (S. C. C.), 13 punts.
7. Equip 14, Bertan Boué i Pere Guipera (S. C. C.), 13 punts.
8. Equip 5, Ferran Calatayud i Jaume Arnau (U. C. S.), 14 punts.
9. Equip 10, Joan Sureda i Eduard Gatevall (S. C. C.), 15 punts.
10. Equip 8, Carles Tejero i Josep Suné (S. C. C.), 15 punts.

Natació

EL XXV ANIVERSARI DEL C. N. B.

Una de les glòries del degà dels clubs de natació de tota Espanya, és l'haver instaurat la natació femenina en condicions de la màxima serietat i amb resultats esportius del més alt interès.

Es natural, doncs, que durant les festes de l'any vint-i-cinc de la seva fundació, les quals han de començar diumenge vinent, s'hagi donat no sols la bel·ligerència que tenen ben guanyada les notes nedadores sinó la importància que mereixen per ésser detentores de tots els records catalans i espanyols actuals.

Per això hi haurà diverses proves destinades a les nostres nedadores, i per a facilitar el seu millorament esportiu se'ls oposarà un bell estol de nedadores franceses i austríques, entre les quals figuren les campiones d'Europa de velocitat i les millors saltadores del nostre continent i bel·liment classificades en els darrers Jocs Olímpics. Així les nostres notes tindran una nova ocasió per a demostrar llur valia, i un bell estimul per a llur progrés, cosa del més alt interès, esportivament parlant, i sobretot en l'aspecte de salts, catre al qual no es dediquen gaire i que constitueix un dels més atractius aspectes de la natació.

Es repartiren després valuosos regals als vencedors a l'adquisició dels quals cooperaren amb els seus donatius els senyors Torres i Durall.

Els resultats foren els següents: Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Així podem assegurar que dins dels grans festivals internacionals que ens ofereix el C. de N. B., per a la setmana vinent, constituirà un dels màxims atractius el catre femení, nacional i internacional.

No és d'estranyar, doncs, que a hores d'ara, hi hagi una grossa demanda de localitats per als festivals de la piscina, en els quals segurament no tindrà lloc tothom qui voldrà.

Lawn-Tennis

SOCIETAT ESPORTIVA POMPEIA COPA VIENA 1932

Amb les finals celebrades diumenge passat quedà tancat aquest concurs que tanta expectació ha causat entre els aficionats. Aquests es reuniren el diumenge en gran nombre als voltants de la pista central per a veure el partit final de la Copa entre Maier i Sindreu. Els dos feren una magnífica exhibició de bon joc com era d'esperar. Sindreu aconseguí la recuperació de forma que pronosticàvem, però tots els seus esforços s'estrellaren davant el perfecte i potent joc del nostre campió Maier, que avui es pot considerar com una categoria superior al restant dels nostres millors jugadors; però, no obstant, davant els continuats atacs de Sindreu, va estar a punt de perdre el segon set que portava aquest per 3-4 i 30-15 al seu favor, però la reacció de Maier no es feu esperar, guanyà el set per 7-5 i el següent que li donà la victòria.

Abans d'aquest partit tingué lloc la semifinal de la consolató en la qual Boter vencé Riera en un partit molt bonic i emocionant, principalment el tercer, que Boter guanyà per la mínima diferència. A la tarda aquest mateix jugador s'enfrontà a la Copa Consolatòria venent fàcilment al seu Heinz Koch.

Es repartiren després valuosos regals als vencedors a l'adquisició dels quals cooperaren amb els seus donatius els senyors Torres i Durall.

Els resultats foren els següents: Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

Maier vencé Sindreu per 6-3 7-5-6-1. Maier vencé Riera per 6-4 3-6-4-1. Maier vencé Koch per 6-1 6-4-1.

CARTELL D'EXPOSICIONS

SALA PARES PETITXOL, 5 Exposició de 30 quadros antics Fins al 4 novembre

GALERIES LAYETANES CORTS CATALANES, 413 Exposició de pintures de R. PALMEROLA, ROMEU, AGAPITO, CASAS ARCA, V. RINCÓN, ADOLF FARGNOLI, PERE MAYOL, GIMENO

SALA BADRINAS MOBLES MODERNES i DECORACIÓ Mobles moderns i Objectes d'art i pintures de les millors firmes Exposició pòstuma d'ANTONI GELABERT

SALA BUSQUETS PASSEIG DE GRÀCIA, 36 Pintures i aquarel·les de Domènec Soler, mobles i objectes d'art

SYRA DIPUTACIÓ, 262 (entre Passatge de Gràcia i Claris) Exposició de Cartells del concurs de "L'Opinió"

SALA GASPÀR CONSELL DE CENT, 323 - TELEFON 12064 (entre Balmes i Rambla Catalunya) Marcs - Gravats - Molures Exposició col·lectiva

Montfalcon PLACA CUCURULLA, 1 i BOTERS, 4 Quadros - Relius - Tapissos - Gravats Marcs - Molures

GALERIA EMPORIUM PLACA CUCURULLA, 1 i BOTERS, 4 PRAL (A l'altre costat de la Lliga Regionalista) Exposició col·lectiva de pintura moderna amb les millors signatures

LES ARTS Duran i Bas, 5 Pintures: Amat, Colina, Camps Ribera, Canadell, Diaz Costa, Gausachs, Iglesias, Mars, Olivé, Roca, Soler, Vidres Ferrer-Paris.

GALERIES VALENCIANO PLACA MACIA, 10 SALO PERMANENT Obres de Borrell-Nicolas, Clarà, Casanova, Duncany, Junyent, Labaró, Mallol, Massot, Nogué, Pidelaserra

TRENTA SIB MIL 012 024 044

PER A EDIFICAR

trobareu portes, finestres, reixes, reixats i tot el necessari en fusta i en ferro, als

Grans Magatzems

Tallers de Fusteria **LA FAVORITA**
d'E. POMES CASAS

Visiteu
aquesta casa,
que
us interessa

Urgell, de 47 al 51
i Sepúlveda, 135 i 137
Tel. 34465

Crònica musical

CONCERTS

ELS CONCERTS SINFONIOS POPULARS DE LA BANDA MUNICIPAL AL PALAU DE BELLES ARTS

Dimenge, dia 6 de novembre, reprenrà la Banda Municipal els seus concerts al Palau de Belles Arts, tan estimats del nostre públic.

Aquest concert, primer del curs 1932-33, i 42 de la sèrie, oferirà la novel·la de donar-se la primera audició per la Banda Municipal de la «Simfonia Heroica» de Beethoven, la qual ha estat instrumentada per a orquestra de vent per l'ex-professor de la Banda Municipal Lluís Olivera Roca.

Els concerts successius tindran lloc, els dimenges, els 13, 20, 27 de novembre, i 4, 11 i 18 de desembre, a un quart de dotze del matí.

NOTICIARI

«REVISTA MUSICAL CATALANA»

El número corresponent al present mes d'octubre d'aquesta publicació, butlletí mensual de l'Orfeó Català, publica el següent interessant sumari: «L'Escola Municipal de Música de Barcelona», article en el qual el pacient investigador de la nostra història musical mossèn Francesc Balcells, relata de manera ben amena la gènesi del nostre primer centre docent musical. «Noble recó musical», petit article dedicat a les nostres dones, degut a la ploma suggestiva del mestre Millet. «Discurs presidencial del certamen literari-musical a honor de l'octubre d'aquesta publicació», pronunciat a Canet de Mar pel sudista mestre, en el qual, amb paraules abundants s'entona un magnífic cant a la nostra costa llevantina. «Festa de la benedicció de la Senyora de l'Orfeó de Ripoll: Sermó de mossèn Marçal Palau. Lletre del mestre Millet. Parlament del mestre Llongueres». Esmentem també les seccions de consuetud (molts notícies i cançons d'elles); «Música de Déu de la Misericòrdia», pronunciat a Canet de Mar pel sudista mestre, en el qual, amb paraules abundants s'entona un magnífic cant a la nostra costa llevantina. «Festa de la benedicció de la Senyora de l'Orfeó de Ripoll: Sermó de mossèn Marçal Palau. Lletre del mestre Millet. Parlament del mestre Llongueres». Esmentem també les seccions de consuetud (molts notícies i cançons d'elles); «Música de Déu de la Misericòrdia», pronunciat a Canet de Mar pel sudista mestre, en el qual, amb paraules abundants s'entona un magnífic cant a la nostra costa llevantina.

TOURNEE MINA KROKOWSKY-PERE VALLIBERA

En els concerts que durà a terme el vinent mes de novembre l'eminent violinista russa Mina Krokowsky tindrà per col·laborador el reputat pianista Pere Vallibera per a interpretar conjuntament una programació de gran interès, la majoria de les obres dels quals són totalment desconegudes a casa nostra. Entre elles, cal remarcar un Concerto del compositor rus Juli Conus, una Suite d'Ernest Bloch i altres fragments de Josef Suk, Ravel, Boulanger, Debussy, etc. En algun d'aquests concerts actuarà com a solista el nostre brillant pianista Vallibera, per a donar també a conèixer en primera audició obres dels compositors catalans de la darrera promoció.

OBERTURA DE CURS

A l'Institut Femení es celebrà dies passats l'acte inaugural de les classes d'art que, conjuntament amb les de caràcter mercantil i ensenyament d'idiomes, s'han creat enguany en aquest centre cultural i que es donen a la nit, de set a nou.

El mestre Joan Salvat, en una encertada dissertació, explicà l'esperit d'aquestes classes i seguidament féu l'estudi de l'obra musical que s'havia d'executar després del seu parlament, el Trio en do menor, op. 1 núm. 3, de Beethoven, analitzant els temes que foren exposats al piano pel conegut mestre Pere Vallibera. En acabar la seva dissertació fou merescudament aplaudit per l'auditori selecte que emplenava el local del col·legi.

Seguidament, l'esmentat mestre pianista, el violí Enric Roig, i el de violoncel·la Gabriel Rodó, que ho són d'aquestes classes, executaren l'obra susdita d'una manera magnífica, acurada i plena de sentiment. Obtingueren un èxit franc i calorós.

Presidiren l'acte els senyors Joan Quer, Ramon Cladera, Aureli Campmany, Josep Civil, president, vocal i mestres respectivament, de l'Institut, i la directora Maria Emília Fumó.

Els concurrents, entre els quals recordem, Apelles Mestres, Emmerenciana Valls, Vicenç M. de Gibert, Isabel Martí-Collins, Josepa Pàuel, Anna March, d'Estelrich, Adolfa Vilalta, Lluís M. Millet, Roseta Lloret, Teresa Ramon, Josep Palau, el cònsol senyor Ibarra, etc., sortiren tots altament complaguts.

La matrícula, doncs, per aquestes classes queda oberta. Hi poden conèixer els deixebles d'ambdós sexes.

AL LICEU S'ESTA PINTANT EL DECORAT PER A DIVERSES OBRES

La pròxima iniciació de temporada del nostre Gran Teatre porta

aparellada la més intensa activitat.

El senyor Rodó, primat a a sentar degudament les obres, ha encarregat la confecció de decorat i vestits a les més acreditades signatures.

Els eminents escenògrafs Antoni Pous i Batlle i Amigó estan acabant els decorats de «La il·lustre Fregona» i «Manco», respectivament.

Així mateix la sastreia Malatesta està ultimant els vestits de les esmentades obres.

Amb tots aquests antecedents és de preveure que l'actual temporada del Gran Teatre del Liceu resultarà enguany ben brillant.

SARDANES

El «Grup Viola d'Or» donarà diumenge vinent dos grans ballades de sardanes, amb motiu de la inauguració del seu estatge social (Tapióles, 15). La del matí tindrà lloc a la Plaça Berenguer i la de la nit al seu local social. Ambdues audicions aniran a càrrec de la Còpia Barcelona-Albert Martí.

ESPECTACLES

Gran Teatre del Liceu

Temporada oficial 1932-33

Gran companyia d'òpera nacional i estrangera. Queda obert l'abonament. Als senyors abonats a la darrera temporada se'ls reservaran llocs respectius localitats fins el dia 5 de novembre. Transcorregut l'esmentat termini, l'empresa disposarà de les que no haguessin estat retirades.

Teatre Català Roca

Companyia Vila-Davi. Tel. 19591

Avui, dimarts, nit, a un quart d'onze: «DESTITUÏDA». Divendres, nit, estrena de «APTA PER A SENYORES», tres actes còmics de MILLAS RAURELL. Es despatxa a completa duria.

Teatre Novetats

Companyia LLUIS CALVO

Aquesta nit, a les deu: «POR UNA EQUIVOCACION» i el formidable èxit.

Don Gil de Alcalá

Opera en tres actes del mestre Penella, qui dirigirà l'orquestra composta de 35 professors d'orquestra exclusivament de corda i arpa. Grans ovacions a Vallojera, Avellí, Mayral, Gorgó, Font-Mola, Palacios, Múrcia, Llanudo i Barja. Decorats i vestuari exprés. Demà, tardarà, especial: «LUISA FERNANDA». Nit: «POR UNA EQUIVOCACION» i la joia musical: «DON LUIS DE ALCALA».

Gran Teatre Espanyol

Companyia de vodevill i espectacles moderns, dirigida pel primer actor i director, JOSEP SANTPERE; altres primers actors i directors: ALEXANDRE NOLLA i ALFONS ARTIGAS. Nit, a les deu. Primer. El vodevill en dos actes d'En Picardies: «LA MOSSEGADA».

Segon. L'apoteosi de l'art:

Don Juan Tenorio, sonoro

per l'únic creador EL GRAN SANTPERE, amb il·lustracions musicals del mestre TORRENTS, TANGOS, MASURQUES, VALSOS, AIGUA NATURAL DE BARCELONA!!

LES GIRLS «MALDITAS». ELS ACTORS «MALDITOS».

ES RECOMANA AL PUBLIC LA MAXIMA SERENITAT.

Demà, dimecres, tardarà, a les quatre. Nit, a les deu: «LA MOSSEGADA» i l'èxit.

Don Juan Tenorio SONOR

pel batallador SANTPERE, les GIRLS I TOTA LA COMPANYIA.

Lo que hablan las mujeres

Grandios èxit.

Teatre Victòria

Gran companyia de sarsuela de LLUIS CALVO

Aquesta nit, a tres quarts de deu. Colossals cartells, en els quals prendrà part el divo MARC REDONDO. Primer: «LOS CLAVELES», grandiosa creació del notable tenor Mateu A. Guirart. Segon: L'èxit més gran de l'any.

Luisa Fernanda

pels colossals cantants Sofia Vergé, Cecilia Gubert, Joan Rosich i el col·lo dels barbons MARC REDONDO.

Demà, dimecres, tardarà, a dos quarts de cinc: «EL SANTO DE LA ISIDRA».

«LOS CLAVELES», per Mateu P. Guirart i «AL DORAR LAS ESPIGAS», per Lluís Gimeno.

Nit, a les deu:

Luisa Fernanda

per Lluís Gimeno i Francesc Godoy. Dijous, tardarà i nit, l'èxit:

Luisa Fernanda

per MARC REDONDO.

Teatre Còmic

PALAU DE LA REVISTA

Empresa: Estanislau Guiró

Nit, a les deu:

Las mimosas

Grandios triomf d'Emilia Allaga, Marian Ozores, Miss Dolly, Juanito Martínez, Neus Allaga, Paco Bernal, Julia Bilbao, Aurora Azcaraga, Germanes Cortesina i tota la companyia.

14 bellíssims tiples i 30 suggestives vicetiples.

Tots els números repetits. El millor espectacle de Barcelona.

El dia i debut de la gentilíssima vedette de fama mundial

Glòria Guzmán

i l'actor còmic RAFAEL ARCOS.

amb l'estrena de la revista de gran èxit a Madrid, del popular mestre ALONSO:

Mi costilla es un hueso

Nit, a les 10:10:

Teatre Nou

(PALAU DEL GÈNERE LÍRIC)

Companyia còmic-lírica de primer ordre.

Avui, dimarts, dia 1. Nit, a les deu: «LA DOLOROSA» i «KATISUKA».

Demà, dimecres, tardarà, sensacional verum popular. Que serà...?

Nit, no hi ha funció per als assaïers de l'obra.

«LA MOZA QUE YO QUERIA»

llibre de J. de Lucio i música del mestre Díaz Gile, que s'estrenarà dijous, dia 3 de novembre.

Lo que hablan las mujeres

Grandios èxit.

Teatre Apolo

Selecciona formació d'Art Dramàtic

Primer actor i director:

JOAQUIN TOR ENTS

Primeríssima actriu:

ROSER COSCOLLA

Última dies d'actuació

Nit, a les 9:30 i 11:30.

Butaca, 1.50; circular, 1; general, 0.50

Don Juan Tenorio

i El Nuevo Tenorio

Demà, dimecres, darrer dia. Tardarà a les 4:30

14 actes

Butaca, 1.50; circular, 1; general, 0.50

Don Juan Tenorio

i El Nuevo Tenorio

Nit, a les 9:30 i 11:30:

«DON JUAN TENORIO»

i EL NUEVO TENORIO

Mombrosa comparsaria. - Luxosa presentació. - Decorat exprés. Vestuari «Malatesta» (del Gran Teatre del Liceu)

Teatre Barcelona

Companyia del teatre

MARIA ISABEL DE MADRID

Avui, nit, a un quart d'onze. GRAN DIOS I INDISCUTIBLE ÈXIT de la comèdia en tres actes dels germans Quintero: «LO QUE HABLAN LAS MUJERES». Demà, dimecres, tardarà: «ANACLETO SE DIVORCIA». Nit: «LO QUE HABLAN LAS MUJERES».

CO ISEU POMPEIA

Travessera, 8. - Tel. 73331

Brillantíssima temporada: OLIVIER-FERRER

Avui, nit, a les deu. El grandios drama de Zorrilla:

Don Juan Tenorio

fastuosa presentació.

BUTACUES DES DE 1.50 PTES.

TEATRE APOLO

El dia 4 de novembre, DEBUT de la gran companyia de gènere frívol, dirigida per

Car es M. Bacna

amb el primer actor

Sa vaor Videgain

i la primeríssima vedette

Eva Stachino

Debut amb la revista del mestre Arrega, llibre de Pasos i Sanz:

Contigo a solas

Lo que hablan las mujeres

Grandios èxit.

Frontó Novetats

Avui, dimarts, 1 de novembre. Nit a un quart d'onze: GABRIEL I-GOMEZ contra URANGA CAZALIS II. Detalls per cartells.

Grutes Sala Mercè

Palau d'En Banyeta

Baixos Teatre Olympia. Tel. 34025

AVUI, NIT, I CADA DIA

Cinemes Diorama i Majestic

Plaça Bonsores, 3 i Aragó, 174-175

AVUI, CINEMA SONOR

Al Majestic

Exit de «LA FIERA DEL MAR», nova versió sonora per John Barrymore i Joan Bennett «AVENTURAS DE TOM SAWYER», per Mitzzy Gray, «LA VOZ DEL PASADO», per Marie Walcamp. Selecció complement.

Al Diorama

«JUGUETE DE AMOR», «LOS PIRATAS MODERNOS», «LA VOZ DEL PASADO», «TRIBULACIONES», còmica.

COLISEUM

TELEFONO 18466

Nit, a les 10:10:

Un chico encantador

(El est charmant) per Henry Garati i Meg Lemonnier. És un film Paramount.

Fontósio

Avui, dimarts, a les deu. Gran èxit de la sensacional pel·lícula: «MUCHACHAS DE UNIFORME».

Teatre Triomf i Cine Marina

Estupend programa per a avui.

«ANDALUÏA», «GALLARDO» i «CALA VERAS», còmica «LUCHANDO CONTRA EL MIEDO», per Eily Sullivan.

«CAPRICHOS DE LA POMPADOIR», sonora, per Any Ahlors i Kurt Geron.

«CUANDO TE SUICIDAS», totalment parlada en espanyol, per Imper Argentina. És un film Paramount.

Dijous, colossal programa. «ESTU DIANTINA», sonora, per Ramon Navarro, i «LOCURAS DE AMOR» sonora.

Cine Ramblas

R. Centre, 35 i 38. - Tel. 18972

COMEDIA SONORA

NOTICIARI SONOR FOX

Su íntimo secreto

en espanyol, per dobles

M ridoy mujer

Totalment parlada en espanyol, per Jordi Lewis i Concepció Montenegro.

Sessió continua des de les quatre de la tarda.

II Exposició de Radio

Cinema sonor

Fono, Discos i Fotografia

Palau núm. 1

Parc de Montjuich

Oberta de 10 a 1 i de 3:30 a 8:30

Avui, d marts

FESTA DE TOTS-SANTS

CONCERT extraordinari per la Banda de la Creu Roja.

EXPOSICIO DE FOTOS DEL CONCURS CATALA DE FOTOGRAFIES, amb les proves premiades.

Servel de Restaurant a preus corrents.

Entrada: Martí i tarda, 0.50 cèntims

Teatre Goya

CINEMA SONOR

CINEMA BARCELONA

Avui, selectissim programa. La bella producció interpretada en castellà

per Ramon Pereda i Lupita Tovar

Carne de Cabaret

Sublime sacrificio

Honor mancillado

per Olive Brook

Completen el programa, REVISTA I DIBUIXOS.

Aviat, sorprenents novetats.

«Cine Avenida»

SONOR

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

«Márques del Duro i Vitamari»

DARRERES INFORMACIONS

PANORAMA BARCELONÍ

RAMS I CORONES

La diada de Tots-Sants ha estat celebrada seguint el costum tradicional, i amb esplendor no inferior als altres anys. El poble barceloní, malgrat tot, malgrat la lletania que de dia estant li volen imposar, no es deixa perdre el seu tresor de religiositat i d'amor a les manifestacions de l'ànima de la terra.

Barcelona ha celebrat la diada de Tots-Sants. Barcelona ha fet festa. Els temples es veieren concorreguts.

Els passejers de la ciutat foren admirats, també, sobretot la Rambla, i d'una manera especial la Rambla de les Flors. Una de les temporades de l'any en què la Rambla de

Barcelona dona més gust de veure aquests dies. Cada parada de flors és un jardí i al conjunt és una nota de color meravellosa. Les floristes, aquests dos dies, han despatxat moltes braçades, centenars de milers de flors. També un gran nombre de corones. La platja barcelonina deu a corrusa fet corones i rams als estimats difunts, alhora que els deu una pregària.

La platja dels barcelonins convertida els cementiris en una multitud innumerable d'altars en miniatura, amb els millors adornaments, amb flors i corones i amb els llums simbòlics del record i de l'amor.

L'actualitat política

Consell de Ministres al Palau de Bellavista
L'estada del Sr. Herriot a Madrid

Consell de Ministres
A L'ENTRADA NO HI HA MANIFESTACIONS

Madrid, 1. — Poc abans de les onze del matí començaren d'arribar els ministres al Palau de Bonavista, per a reunir-se en Consell, sota la presidència del senyor Azáña.

Els ministres no feren manifestacions d'interès a l'entrada limitant-se a dir que anaven a tractar d'assumptes de tràmit.

EN SORTIR ELS MINISTRES DIUEN QUE NOMES HAN TRACTAT ASSUMPTES DE TRÀMIT

Acabada la reunió a les 12 hores els ministres manifestaren, confirmant a la notícia que havien facilitat a l'entrada, que en el Consell s'havien tractat diverses qüestions de tràmit que no oferien cap interès, essent la més destacada d'aquestes la que es refereix a l'estudi de les línies aèries postals espanyoles, en la qual el Consell haurà de decidir si es tracta de tractar-se de tan interessant assumpte per a la vida comercial i, especialment, per als serveis aeri de Correus.

Després manifestaren que marxaven des d'allí al Palau Nacional, per assistir al banquet que se celebrava en homenatge al cap del Govern francès.

NOTA OFICIAL. — L'ESTATUT DEL VI

Nota oficial facilitada pel ministre d'Agricultura.

Agricultura. — Decret ampliant i reformant al gues bases del decret sobre intensificació del cultiu a la província de Badajoz.

Decret sobre constitució i reglamentació de l'Estatut del VI.

Finances. — Carta municipal de Reial.

Recarrec transitori en diversos o bles de la província de Badajoz.

Guerra. — Expedients d'aprovació de les obres de la caserna d'artilleria de Carabanchel.

Governació. — Aprobant el sistema de línies aèries espanyoles.

Decrets del Ministeri d'Estat

Madrid, 1. — Al ministeri d'Estat ha facilitat la següent nota dels decrets signats pel ministre:

Jubilant a petició pròpia, don Alexandre Escudero Galfre, cònsol de primera classe en situació d'excedent forçat.

Ascendint a ministre plenipoten-

Borsa Oficial de Comerç
Mercat Lliure. — Col·legi d'Agents

TANCA DE LA TARDA
Deutes de l'Estat

Interior 4 % A. 64,35
Exterior 4 % A. 60,50

Amort. 5 % 1920. 90,25
1928. 90,25

1927 sense imp. 94,65
1927 amb imp. 81,75

3 % 1928. 94,00
5 % 1929. 199,00

Bons Or 6 %. 109,00
Ferrovieria 5 1/2 %. 107,50

Obligacions Tresor 5 1/2 %. 107,50

Obligacions

Ajuntament 1906 B. 58,00
1921 6 %. 71,00

1928 6 %. 60,00
Exposició. 60,00

Bons Reforma. 60,00

Ajuntament de Màlaga 6 1/2 %
Caixa d'Emissions. 60,00

Provincials 6 %. 74,35
Crèdit Local 6 %. 74,35

Adjudes Argentines. 74,35
Cèdules Costa Rica. 74,35

Nord primera sèrie. 45,00
segona sèrie. 45,00

prioritat. 45,00
Pamplona. 45,00

Almansa 4 %. 45,00
Valencianes 4 %. 45,00

Alacant primera hipoteca. 45,65
Sèrie C. 61,35

Sèrie F. 61,35
Sèrie H. 73,50

Sèrie I. 50,50

Una especulació bursàtil de gran amplitud

El que diu el governador

El senyor Moles digué als periodistes que, amb referència a una informació publicada per «La Publicitat», feia ja alguns dies que se n'ocupava, i si no havia dit res era perquè calia actuar amb rapidesa i silenci per tal de no destorbar les especulacions que calia fer.

Es tracta d'una especulació bursàtil de gran amplitud que es feia des de fa diversos mesos, i en la qual estan complicades diverses persones. Els qui realitzaven aquesta especulació procuraven fer pignoracions de títols, per la qual cosa oferien millors condicions que els bancs. Un cop tenien en llur poder els títols, com que no es comprometien a tornar els mateixos, només que duien a Borsa per a llur venda i en provocar una baixa en la cotització, es lucraven amb la diferència del tipus al qual havien fet la pignoració.

El senyor Moles digué que, com a conseqüència d'aquestes maniobres es pot calcular en 30 milions de pessetes la pèrdua nominal dels valors, segons les diferències que poden apreciar-se en els darrers mesos. En canvi, com que aquests darrers dies els especuladors devien donar-se compte que, en descobrir, van cessar d'operar, i per aquest sol fet els títols sobre els quals s'operava han augmentat alguns enters.

del Greco ha tret un llapis i paper

El senyor Herriot s'ha quedat sorprès del perfecte dibuix d'una bandera, i ha exclamat: «Què bonic! Quina extraordinària combinació de blau i blanc!»

L'ambaixador M. Herbet, discretament, ha fet arribar a M. Herriot que disposaven de poc temps, i li ha dit: «La terra continua movent-se, senyor President».

El senyor Herriot li ha contestat: «Deixem que es mogui, i ha continuat fent elogiosos comentaris per a l'obra del Greco».

En sortir, M. Herriot anava dient: «La naturalesa morta i el cel, són una cosa extraordinària».

Encara portava el President en la seva imaginació el Sant Maurici del Greco.

Han tornat a crear el Pati dels Reis per a veure la Biblioteca.

Mentre pujaven l'escala el senyor Herriot ha preguntat si s'havia fet alguna història de tot això. El Pare Artur li ha dit que sí, però en espanyol.

A la biblioteca ha tornat a demanar què s'ha dit de tot això, en persa. També ha admirat els valuosos quadres, i algun dels quals és atribuït a Pantoja.

Llavors ha intervingut el Pare Sarcos i els ha dit que de diversos retrats d'aquells hi havia dubte sobre els veritables autors.

Després han estat admirant el «Juventut», escrit en francès del segle XV.

El President ha estat observant i admirant totes les magnífiques obres de la biblioteca.

Després ha vist els relleus artístics del segle XVI. Ha preguntat si eren espanyols. El Pare Artur li ha contestat que eren francesos.

Posteriorment ha estat admirant la vida de Santa Teresa de Jesús i ha dit que aquesta biblioteca era una veritable ostentació de totes les ciències i de totes les arts.

Li ha dit al Pare Artur que li agradaria molt estudiar tot allò a la biblioteca, però que no tenia temps per a dedicar-s'hi, i en vista que era tard es dirigí a la porta del Monestir, on ha dit al Pare Artur: «Sento en l'ànima no haver vist l'habitació de Felip II, la Caseta del Príncep i el Palau».

Allí ha estat acomiadat per totes les autoritats i s'ha dirigí al seu automòbil després de donar la mà a tots els nens que hi havia al seu voltant.

La sessió de Corts

Madrid, 1. — Comença la sessió a les quatre i deu minuts, sota la presidència del senyor Lara.

Al banc blau, ningú.

Ais escos, una dotzena de diputats.

El senyor JAUME prega al ministre de Justícia el pagament de les dietes del Tribunal Industrial de Palma.

corresponsals als anys 1929, 1930 i 1931.

Al ministre de la Governació li demana que s'obligui la Companyia Telefònica Nacional al compliment de les obligacions contingudes amb l'Acordament de Menéndez (Balears).

Per últim demana que es detxi sense efecte el trasllat dels comissaris de vigilància de Granada, expulsats allí per monàrquics.

El senyor CARRERES s'adreça a l'últim prece del senyor Jaume.

Es dirigeix després al ministre

Seguí dient el governador que avui, per ordre del Delegat de Finances, foren segellats els llibres dels agents de Canvi i Borsa, i a més, foren assignats pels inspectors mercantils.

Un dels agents es nega donar els llibres al·legant que era dia festiu i que demà havia de sortir de viatge cap a Andalusia.

En vista d'això, el governador ordena a la policia que fes novament la diligència i en cas de nova negativa, l'agent fos detingut.

El governador ha donat també ordre de detenció de dos o tres individus dependents de socis del Mercat Lliure de Valors, dels quals se servien els agents per a fer operacions per llur compte, cosa que tenen prohibida pel reglament.

Manifestà el senyor Moles que ja té al seu poder documents acreditats que s'han comès irregularitats que afecten l'interès públic, i sense perjudici de l'acció judicial, en la qual no s'ha de ficar, té obert l'operari del ministre de la Governació amb la proporció de sancions que correspongui, segons la Llei de Defensa de la República.

Mentre aquestes operacions es feien, entre particulars, ja passà res, però en fer-se una amb un banc, amb intervenció d'agent, el Banc s'ha considerat estatut i ha presentat la corresponent denúncia.

d'Instrucció Pública, per a parlar del pugilat entaulat entre els propietaris de les cel·les de la Carxota de Valldemosa, que sostenen que són seves les que ocuparen Chopin i Jordà Sand.

Prega al ministre que esbrini quins resulten tenir més probabilitat d'èsser les que ocuparen el genial músic i el cèlebre novel·lista, puix la qüestió origina constants i desagradables incidents.

També demana que s'inclouguin en el pròxim pressupost, una pensió per a l'Ateneu de Mahó.

Es dirigeix després al ministre d'Agricultura per a recomanar-li que s'ocupi d'afavorir l'exportació de les escarxofes, per ésser una de les «quines» més importants de Mallorca.

El senyor SUAREZ PICALLÓ denuncia al ministre de Finances que existia un contraban de bestiar per la frontera portuguesa, que perjudica la regió gallega.

El senyor ORTEGA GASSET (don Eduard), és dol que per manca d'organització, el poble no hagi pogut expressar el seu entusiasme al senyor Herriot i demana que consti que, a malgrat d'això l'Espanya republicana veu amb emoció i simpatia la visita de lag ran figura de la democràcia francesa.

El senyor Tenreiro, Pérez Madruga i la senyoreta Campoamor, s'adreixen al prece.

(Entren els ministres de la Governació i Obres Públiques.

El senyor MARTIN DE ANTONIO parla de l'ocorregut al cementiri de Ciempozuelos, i protesta que s'hagi culpait d'això als elements esquerristes.

Demana al ministre de la Governació que investigui detingudament el succeït, puix té el convenciment que tant aquells fets com altres d'anàlegs, i l'incendi de convents i esglésies, són produïts per elements provocadors de dreta.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ diu que també participa de la suspicació del senyor Martin de Antonio, per a qual cosa està decidit a portar la investigació amb la major escrupolositat per a castigar els culpables, siguin quins siguin.

El MINISTRE D'OBRES PÚBLIQUES dona lectura a un projecte de llei que passa a estudi de la comissió corresponent.

El senyor ABAD CONDE es dirigeix al ministre de la Governació, per a d'ordre que a correlacionar-seu se'l perseguís i apliqués la llei de defensa de la República pels governadors gallecs.

El ministre de la GOVERNACIÓ promet assabentar-se dels casos que denuncia el senyor Abad Conde, abans de contestar-li.

(Entra el ministre de Justícia.)

El senyor CANALES es lamenta que no se posi a discussió el projecte d'Obres Públiques sobre construcció de ferrocarrils, que figura en l'ordre del dia.

(Continua la sessió.)

La volta al món en avió

VON GRONAU SURT DE BAGDAD

Bagdad, 1. — L'aviator Von Gronau sortí de matinada cap a Lima, per a seguir el seu viatge al voltant del món. — F. Bra.

BORSA DE BARCELONA

MERCAT LLIURE. — COL·LEGI D'AGENTS

1 DE NOVEMBRE DE 1932

VALORS A TERME

Sessió del matí d'onze a dos quarts de dotze, al Casino Mercantil: Es fa de Nords de 41'20 a 40'35, Alacants a 32'30 i a 32'20, Mines Rif a 48'00, i C.H.A.D.E., gairebé als mateixos canvis d'ahir a la tarda.

Sessió de la tarda de tres a quatre, a Borsa s'ha fet de Nords d'obertura a 40'80, amb defalliment fins a 40'60 i d'aquest canvi reaccionen a 41'10 per a tancar poc després a 40'35, Alacants a 32'30 i a 32'10, Aeri Montserrat de 32'00 a 32'50, Aigües de 146'00 a 145'50, Explosius de 115'00 a 114'50, Mines Rif a 48'00 i a 47'85, Fords a 162'00, Petrolis a 5'75, i C.H.A.D.E., recuperen la pèrdua d'ahir a la tarda i adhuc assoleixen canvis superiors als del matí del mateix dia.

MONEDES ESTRANGERES

Informació de canvis de monedes estrangeres facilitada pel C. O. de C. de M., de Madrid.

Lliures, 40'35; francs, 47'90; dòlars, 12'195; lirs, 62'45; marcs or, 2'265 x 2'265; suïssos, 235'30; belgues, 169'60; florins holandesos, 4'905; escuts portuguesos, 37'20 x 37'30; coronas txecoslovacades, 36'20; pesos argentins, x 3'16; coronas sueques, 2'11; coronas noruegues, 2'05 x 2'07; coronas daneses, 2'09.

INVERSIONS EN VALORS DE RENDA FIXA I VARIABLE

Servei d'informació gratuït sobre tota classe de valors
L. GOMIS Corredor de Canvi i Borsa - Fontanella, 15

Servei Meteorològic de Catalunya

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set hores del dia 1 de novembre de 1932:

L'anticicló que els darrers dies es trobava a l'Atlàntic, s'interna a Europa, i per tant el temps millora al nostre continent, però s'estableixen vents del sector Nord que produeixen un notable descens de la temperatura.

Les baixes pressions estan situades a Polònia i a l'Àfrica Nord, i produeixen temps de pluges a Alemanya i a les illes Britàniques.

Estat del temps a Catalunya a les vuit hores:

A les comarques de Barcelona domina el nebulós i boirós, així com també al Pallars i Vall d'Aran.

Per tota la resta del país el temps és bo amb cel clar i vents fluïds del sector Nord.

Durant les darreres 24 hores s'han registrat alguns riuats i nevades a la Vall d'Aran, amb un gruix de deu centímetres al Port de la Bonaigua i una temperatura mínima de 8 graus sota zero.

El pla constructiu francès

LA INDIFFERENCIA DE LA PREMSA ANGLESA

Londres, 1. — La premsa no dedica grans comentaris al pla constructiu francès, i es limita a assenyalar que representa l'esforç més gran de França en pro del desarmament.

S'admet també la necessitat d'estudiar el pla en relació amb la separació de l'èxrcit metropolità amb el de les colònies. No obstant, Anglaterra no sembla estar disposada a adquirir cap nou compromís que no s'ajusti al «covenant» del tractat de Locarno i del pacte Kellogg. — Fabra.

El pla constructiu francès

LA RATIFICACIÓ D'EL CAMBRA DELS COMUNS

Londres, 1. — La Cambra dels Comuns ha aprovat per 255 vots contra 55 la clausula segona de la Conferència d'Ottawa, sancionant les preferències imperials.

Abans havia refusat una esmena dels treballadors, en el sentit de beneficiar Irlanda del Sud, dels acords d'Ottawa. — Fabra.

Les relacions russo-romaneses

NEGOCIACIONS DIFÍCILS

Bucarest, 1. — Un diari diu que el govern polac havia estat interessat pel de Romania perquè servis de mitjà per a la conclusió de la pau.

El govern polac ha contestat amb una negativa, indicant al senyor Titulescu que desitja mantenir-se al marge de les negociacions romano-russes.

Aquesta notícia ha provocat als cercles polítics una profunda emoció, temint-se que les negociacions amb Moscou trobin serioses dificultats tant a Romania l'ajut moral que representava l'ajut dels seus veïns de Polònia. — Fabra.

La crisi econòmica de Iugoslàvia

MANCA DE DIVISES ESTRANGERES

Nova York, 1. — El ministre de Finances de Iugoslàvia ha fet saber als Estats Units que el seu país no pot assumir el servei del pagament de l'emissió de 45 milions de dòlars per manca de divises estrangeres. — Fabra.

La Conferència mundial d'Economia

LES RESTRICCIONS A LES IMPORTACIONS

Ginebra, 1. — El subcomitè encarregat de preparar la Conferència mundial d'Economia, ha començat la discussió del problema de les restriccions a les importacions.

El subcomitè financer continuà ahir la discussió de les condicions per al retorn al patró or i el seu manteniment als països que el conserven. El delegat anglès sostingué la tesi de que cal abans una revalorització de preus, però aquesta teoria fou combatuda pels representants d'Holanda i França. La discussió acabà aquesta nit, i sembla que el punt de vista anglès no serà acceptat. — Fabra.

SAVIESA BEL·LICOSA

ELS RAIGS DE LA MORT

Duen de Berlín que fou per atzar, o sigui per un accident esdevingut a un dels membres de la missió, que s'ha sabut l'existència d'un laboratori al Monte Generoso, en el qual diversos savis alemanys, aprofitant l'atmosfera particularment carregada d'electricitat en aquell lloc, han emprat experiències encaminades a obtenir la destrucció d'àtoms mitjançant corrents d'alta tensió.

Segons informes publicats per la premsa suïssa, els experimentadors del Monte Generoso han aconseguit, mitjançant una energia de tres milions de volts, descompondre plom tancat dins un tub de quartz en dos

gasos desconeguts fins ara. En l'experiència s'ha comprovat que, sense haver sofert l'efecte directe del corrent elèctric, unes rates col·loques a un metre de distància queden mortes instantàniament. D'això se'n ha tret la conclusió que emanen raigs invisibles que destrueixen la matèria d'àtoms i que aquests raigs es poden transportar fins a quatre quilòmetres.

D'aquesta manera fóra possible matar éssers orgànics a llarga distància i per una força invisible.

Serà considerada aquesta descoberta una altra glòria del progrés científic?

Notícies de l'Estranger

Comentaris de la premsa francesa al viatge d'Herriot. — Von Papen contra el govern prussià de Braun. — La campanya electoral als Estats Units. — Dimissió del govern bolivià

La visita del Sr. Herriot

UN COMENTARI DE «LE JOURNAL»

Paris, 1. — Els diaris publiquen llargs articles del viatge del senyor Herriot a Madrid, escrits pels enviats especials.

Albert Julien a «Le Journal», escriu, que quan el noble espanyol rep un dels seus amics, no hi ha altre que el sàpiga igualar en estatus i prestigi mundial i de la simplicitat i popularitat, com és el cas del senyor Herriot, el calor i la cordialitat ratllen en entusiasme. El senyor Herriot i llurs acompanyants, han fet la prova d'això, i des del primer dia senten bategar a la par que el seu, el cor espanyol.

Ateix que no és per culpa de les influències que s'han fet ultimament prop dels espanyols, si el viatge ha resultat un èxit, a malgrat de tot quant s'ha dit i escrit sobre el suposat caràcter polític i insidius. Els comunistes i els conservadors antics monàrquics, s'han unit estretament en l'intent de comprometre l'apropament de les dues Repúbliques. — Fabra.

EL DARRER DISCURS D'HOOPER

Washington, 1. — La campanya electoral està tocant el seu fi. El senyor Hoover ha escrit cap a Nova York on pronunciarà el seu darrer discurs. El candidat demòcrata senyor Roosevelt recorre l'Estat del Maine. — Fabra.

La situació política d'Alemanya

BAVIERA CONTRA LA REFORMA DE LA CONSTITUCIÓ ALEMANYA

Berlín, 1. — En una reunió política celebrada a Eustitgard, el president bavariès senyor Heide ha protestat contra la reforma de la Constitució projectada per Von Papen, i ha declarat que pren les posicions contra el canvi de la Reich i contra la seva política interior. — Fabra.

MINISTRES DEL REICH SENSE VATERA

Berlín, 1. — El president Hindenburg ha nomenat ministres del Reich sense cartera, al doctor Bracht, comissari del Reich adjunt per a Prússia que regenta el ministeri de l'Interior prussià, i al doctor Popitz, ex-secretari d'Estat de Finances que ha estat enmarcat pel comissari del Reich a Prússia de la direcció del ministeri de Finances prussià.

En canceller von Papen, comissari del Reich a Prússia, ha encarregat, a més, al baró Edler von Braun, de la gerència del ministeri prussià d'Agricultura, i al doctor Kaehler de la direcció del ministeri de Cultes.

Els sots-secretaris d'Estat que dirigien fins ara els altres ministeris prussians, han estat confirmats en llurs funcions.

Com es veu, el gabinet von Papen persisteix en ignorar el govern d'Ottawa a Prússia. — Fabra.